Єдина Країна
Единая Страна

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№27 (794)

6 – 10 липня 2015 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@i.ua

Передплатний індекс – 22242

ХАЗ-30 опанують за місяць

2 стор.

Оборонні об'єкти перевірив начальник Генштабу

Для зміцнення оборонного потенціалу в зоні проведення антитерористичної операції продовжується зведення фортифікаційних об'єктів. Нещодавно про перебіг будівництва у зоні своєї відповідальності вже відзвітувала Дніпропетровська ОДА. Там повідомили, що протягом трьох місяців на ділянці у 100 кілометрів зведено 27 об'єктів. В області підкреслюють – це найбільша з ділянок, за яку відповідали регіони України.

У будівництві ділянки брали участь понад 800 будівельників та 20 компаній Дніпропетровщини. Постачальники залізобетонних конструкцій, власне, як і самі роботи з будівництва тривали практично у цілодобовому режимі.

Варто зазначити, що цього тижня ці, а також інші об'єкти оборонної інфраструктури особисто відвідав начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Віктор Муженко.

– Перебуваючи в районі проведення антитерористичної операції відвідав ряд опорних пунктів у різних секторах та особисто пересвідчився у важливості наших оборонних об'єктів: захищених вогневих точок, ходів сполучення, позицій для бронетехніки тощо. Триває кропітка робота.

2 стор.

Гаряча лінія "Крила України" (0432) 59-60-48 65-22-048

Оборонні об’єкти перевірив начальник Генштабу

Закінчення. Початок на 1 стор.

А головне – наші воїни вірять у свої сили, в нашу перемогу та сповнені рішучості гідно зустріти агресора, якщо у нього виникне бажання випробувати на міцність наше військо, – написав на власній сторінці соціальної мережі “Facebook” генерал-полковник Віктор Муженко.

Варто додати, що на виконання постанови Кабміну на усіх стратегічно важливих напрямках в Донецькій і Луганській областях буде побудована низка фортифікаційних об’єктів, що складатиметься не лише із системи позицій для військ, а й укриття для особового складу та техніки. Для цього Уряд виділив регіонам 850 млн грн. Після закінчення робіт всі об’єкти передадуть на баланс Міністерства оборони України.

Інформація “КУ”.

Командні пункти та чергові сили перевірку пройшли

З 7 по 9 липня в Повітряному командуванні “Захід” пройшло командно-штабне тренування, метою якого було вдосконалити навички в управлінні систематичними бойовими діями та відновленні боєздатності військ. Під час тренування начальник штабу – перший заступник командувача Повітряних Сил генерал-майор Артур Артеменко особисто здійснив перевірку готовності основного командного пункту та запасного командного пункту на рухомих засобах, що висувався до визначеного району, до управління військами. Чергові сили з протиповітряної оборони Повітряного командування “Захід” були перевірені шляхом польотів літаків МіГ-29 та Л-39 Івано-Франківської бригади тактичної авіації як контрольних цілей. Завдання, що виносились на командно-штабні тренування, виконані в повному обсязі.

Ірина Баранова. м.Львів.

ХАЗ-30 опанують за місяць

7 липня курсанти другого курсу льотного факультету Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба вийшли на важливий етап підготовки військових пілотів – виконання самостійних польотів на легкомоторних літаках типу ХАЗ-30. Практичний вишкіл відбувається на аеродромі Харківського аероклубу імені Валентини Гризодубової Товариства сприяння обороні України.

Перша в житті льотна практика у курсантів-льотчиків розпочалася 15 червня. До цього часу кожен із тридцяти майбутніх офіцерів разом із цивільними льотчиками успішно виконали необхідний мінімум польотних завдань.

– Завзятість та самовідданість, із якою дев’ятнадцятирічні юнаки занурюються у п’ятий океан, сприяють кращому засвоєнню навчального матеріалу. Так, хлопці вже навчилися літати по колу, в зону на простий пілотаж та отримали заліки з інших спецвправ. Польоти відбуваються на швидкості до 200 кілометрів за годину у діапазоні висот від 150 до 1000 метрів. Вірю, що до завершення льотної практики у серпні хлопці повністю опанують легкомоторний літак, – сподівається начальник аероклубу Сергій Філатов.

На даний час кожен із курсантів має за плечима у середньому по 15 годин нальоту. Програмою

навчання передбачено, що цього літа другокурсники проведуть у небі по 45 годин, 13 із яких відведено саме самостійним польотам.

Дмитро Горбунов. м.Харків.

Мобілізовані відбули до навчального центру

З обласного збірного пункту в Запоріжжі розпочалися відправлення військовозобов’язаних, призваних на військову службу в рамках проведення шостої хвилі часткової мобілізації.

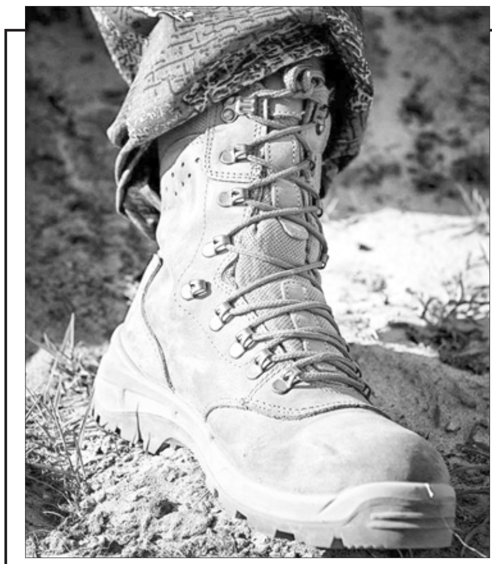
Чергова команда мобілізованих солдатів, сержантів та офіцерів запасу відбула до навчального центру Сухопутних військ Збройних Сил України, що на Львівщині, де вони проходитимуть навчання та бойовий вишкіл. Це майбутні спеціалісти для всіх родів військ, які після закінчення навчання будуть направлені у визначені райони.

– Більшість воїнів – добровольці, вони за власним бажанням готові відправитись захищати Батьківщину, – повідомив заступник обласного військового комісара по роботі з особовим складом полковник Михайло Логвінов.

ОГОЛОШЕННЯ

17 липня 2015 року о 10 годині у приміщенні 60-го Будинку офіцерів Збройних Сил України (м.Вінниця) **відбудеться прийом громадян представниками Міністерства оборони України.**

Перспективне взуття

Трохи більше півроку тому, у грудні 2014-го, радник президента України та помічник міністра оборони України відомий волонтер Юрій Бірюков разом із тодішнім виконуючим обов’язки заступника Міністра оборони України Юрієм Гусєвим побували на найбільшій на континенті фабриці з пошиву спеціалізованого взуття.

Ось уже другий рік поспіль волонтери та чиновники шукають шляхи покращання забезпечення українського війська, в тому числі – й поліпшення виготовлення військової форми та взуття. Тож це відрядження було присвячене саме ознайомленню з передовим європейським досвідом у цій галузі задля його впровадження в Україні. Тоді українські візитери були не те, що приємно вражені, – реально шоковані побаченим. Та й було від чого! Вони дізналися, що компанія YDS випускає по 5-6 мільйонів пар взуття на рік та є його постачальником взуття до силових структур 27 країн світу. Крім того, представники Міністерства оборони України ознайомилися з виробничим процесом та побачили, що в ньому впроваджуються найсучасніші технології.

Повернувшись до України, представники керівництва оборонного відомства зробили все від них залежне, аби запровадити подібну систему виробництва армійського взуття в нашій країні. І ось, як повідомляє на своїй сторінці у Facebook Юрій Бірюков, на сьогодні ми вже маємо це! Як розповідає радник Президента, тестова лабораторія цього виробництва – майже така ж сама, яку вони бачили в Туреччині. Тобто – сучасна, з прекрасною апаратурою, частина з якої – закордонного виробництва, а частина – продукт інженерної думки українських кулібіних. Там – півтора десятки різноманітних тестових апаратів. Зокрема, на одному з них шкіра, що приготовлена для виготовлення взуття, перевіряється на стійкість до води – протягом декількох годин шматочок шкіри тримають у воді. На іншому перевіряється електропровідність матеріалів, ще на одному – міцність і так далі. Плюс – комп’ютеризована система контролю якості кожного черевика.

У нових українських берців – оригінальна європейська водонепроникна мембрана європейського виробництва, гідрофобна шкіра завтовшки 2,2 мм, оригінальна тканина Cordura, двошарова підошва з поліуретану та гуми, дві пари устілок (літня й зимова), кевларова устілка, що захищає від проколів підошви та дві пари шнурків. Також у комплект входять докладна інструкція з експлуатації та догляду за черевиками, щітка для чищення та засіб для просочування.

Ціна нових черевиків із високими берцями українського виробництва заявлена в 1400 гривень.

Як розповідає Юрій Бірюков, він на власні очі бачив якість шкіри українського виробництва (м.Вознесеньськ) та кевлара, який різали за допомогою 18-тонного преса. Бачив і італійську фурнітуру, і німецькі хімічні речовини – і нічого, дешевого й сумнівної якості!

Берці, що вироблятимуться українською компанією “Талан”, будуть демісезонними. В українських кліматичних умовах, без різких перепадів температури й критичних морозу й спеки цього буде цілком достатньо, свідчать фахівці.

Виявляється, на кожному черевику є наліпка з внутрішнім штрих-кодом – тобто, кожному черевику привласнено унікальний серійний номер. І як тут не провести аналогію з кирзовими чоботами а-ля “совок”, на яких їхні виробники, в’язні, ножицями вирізували куточки за кількістю років ув’язнення! Крім того, на кожному технологічному етапі черевик здається приймальнику-

"Без довіри людей не буде успіху"

Президент Петро Порошенко провів в Одесі розширену нараду з головами обласних, Київської міської державних адміністрацій за участю керівництва центральних органів влади та правоохоронних органів, в рамках якої поставив низку завдань щодо зміцнення безпеки в регіонах, боротьби з корупцією та контрабандою, а також щодо активного впровадження реформ та залучення інвестицій.

Президент наголосив на необхідності прискорення реформ, оскільки Український народ, суспільство вимагає швидкого результату. "Ми починаємо з чистого аркуша – повна довіра Президента, надзвичайно ефективна взаємодія з правоохоронними органами, відкрита співпраця з суспільством, залучення волонтерів, ефективна взаємодія", – заявив Президент, звертаючись до голів ОДА. За його словами, у вересні відбудеться ще одна нарада, де кожен матиме можливість відзвітувати. Президент наголосив на тому, що попереду дуже – важливі осінні дні, коли влада має продемонструвати вже результат, а не плани. "Результат, коли корупціонери у в'язниці. Результат, коли запроваджена реформа децентралізації", – сказав Петро Порошенко.

Глава держави підкреслив, що реалізація всіх реформаторських планів можлива лише за умови підтримки всього суспільства. "Проблема не лише в тому, щоб рішуче боротися з корупцією, протистояти пропагандистським атакам, якими зараз намагаються дискредитувати владу. Проблема – донести до кожного українця, що сьогодні ми ефективно впроваджуємо реформи. Електронні закупівлі, скорочення неефективних чиновників, боротьба з корупцією і робота силовиків, ефективна взаємодія з АТО і допомога українським військовим, залучення іноземних інвестицій. Ми маємо не лише робити, але й інформувати про це суспільство. Бо настрій, тонус, переконаність у перемозі суспільства – це ключовий чинник реформ. Немає довіри людей – немає успіху реформ", – заявив Президент, додавши, – коли ми кажемо про прозорість влади, говоримо і про ефективну інформаційну політику, на якій я наголошую".

Глава держави позитивно оцінив перші активні реформаторські дії голови Одеської обласної державної адміністрації Михеїла Саакашвілі та наголосив на важливості поширення цього позитивного досвіду в інших областях України.

Президент заявив про "потужну атаку на нову українську владу" з протидії реформам, зокрема у соціальних мережах. "Я тішуся тим, що все суспільство встало на захист української влади", – заявив Петро Порошенко.

"Хай вся Одеса і вся Україна сьогодні відчують, що я як Президент України надаю повну підтримку головам обласних державних адміністрацій у рішучій боротьбі з корупцією, рішучій і прозорій роботі з реформування України", – заявив Президент України, пообіцявши сприяти ініціативам та обміну досвідом.

Говорячи про спротив реформам з боку "потужної коаліції з тих, кому прищемлені хвости", він зазначив: "Олігархія з низкою кишенькових мас-медіа, корумпована бюрократія, п'ята колона. Виступати проти змін вони не наважуються, але значну частку "заработанного непосильним трудом" готові витратити на дискредитацію реформ та чорний піар проти України". "Погляньте для прикладу, як пручається останніми днями наша авіаційна монополія, – сказав Петро Порошенко. "У нас буде відкрите небо, яке розроблялося Міністром Півоварським, і ми захистимо його. У нас буде вигравати конкуренцію той, хто буде більш ефективним, більш прозорим, хто забезпечить більш якісні і більш дешеві послуги пасажирам без втручання бюрократії. Ми маємо зробити все, щоб в Україні працювала чесна конкуренція."

Говорячи про перші підсумки реформ, Глава держави відзначив, що "відкрите небо" вже запроваджується, ціни на пальне в аеропорту Одеси вже знижено, як і ціни на авіаквитки, і на ринок приходять нові авіакомпанії. "Виявляється, що все це можна зробити за два тижні, тільки треба одне – працювати", – наголосив він.

Президент відзначив й одеський досвід у підборі кадрів керівників районних державних адміністрацій. За тиждень на конкурс на посади голів РДА у Одесі було подано 4,5 тисячі заявок, відібрали – 8. Президент наголосив, що зацікавлений у розповсюдженні цього позитивного досвіду.

Співпраця з Росією скасована

Уряд України скасував нормативно-правові засади для співпраці з Росією у військово-технічній галузі

17 червня 2015 року Кабінет Міністрів України схвалив постанову "Про припинення дії Угоди між Урядом України та Урядом Російської Федерації про контроль за якістю продукції, що постачається для Збройних Сил України і Збройних сил Російської Федерації".

Проект постанови розроблено Міноборони на виконання Указу Президента України, яким уведено в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України та на підставі резолюції Кабінету Міністрів.

Припинення дії Угоди пропонується здійснити на підставі статті 62 Віденської конвенції про право міжнародних договорів, посилаючись на докорінну зміну обставин, що існували при укладенні Угоди. Докорінною зміною обставин є анексія Російською Федерацією Автономної Республіки Крим та продовження нею збройної агресії на сході України. Прийняття постанови призведе до скасування нормативно-правових засад для співпраці з Росією у військово-технічній галузі, яка фактично з 2014 року не здійснювалася.

Уряд пропонує штрафувати за порушення законодавства стосовно працівників, призваних за мобілізацією

Наприкінці червня Кабмін схвалив проект закону "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності керівників підприємств, установ, організацій за недодержання вимог законодавства стосовно збереження за працівниками, призваними на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, місця роботи, посади і виплати компенсації середнього заробітку".

Законопроектом передбачається внести зміни до статті 265 Кодексу законів про працю України щодо накладення штрафу на керівників підприємств, установ, організацій у разі незабезпечення збереження за працівниками, призваними на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, місця роботи, посади і виплати компенсації середнього заробітку – у п'ятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, за кожного працівника, щодо якого скоєно порушення.

Також проектом акта пропонується внести зміну до статті 41 Кодексу про адміністративні правопорушення щодо накладення штрафу на цих посадових осіб у разі порушення зазначених вимог законодавства про працю від тридцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Прийняття зазначеного Закону України забезпечить дотримання роботодавцями гарантій щодо збереження за працівниками, призваними на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, місця роботи, посади і виплати компенсації середнього заробітку, встановлених статтею 119 Кодексу законів про працю України та статтею 39 Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу".

українських вояків

контролеру. До наступного цеху цей черевик не потрапить, доки не буде прийнятий усіма попередніми приймальниками. А наприкінці виробничого процесу – суворий офіцер із структури військової приймовки, який фіксує весь процес та перевіряє взуття на наявність недоліків.

Як переконаний Юрій Бірюков, навіть якщо теоретично підкупити приймальника-контролера чи воєнпреда, все одно неякісний товар з підприємства вийти не зможе, адже зберігатиметься уся історія виготовлення того чи іншого черевика, а починаючи з 1 жовтня поточного року, до нової системи комп'ютеризованої логістики Збройних Сил України, що буде запущена у тестовому режимі, буде вноситися виробничий номер кожного виробу.

Отож, ця система не передбачає жодних звичних вітчизняному чиновництву відкатів та хабарів – все працюватиме прозоро й ефективно.

Гарантійний термін експлуатації військового взуття становитиме 6 місяців. І саме на такий термін видаватиметься взуття особовому складу відповідно до норм речового забезпечення.

Що ж, дочекаємось випуску й надходження на військові склади нового військового чудо-взуття і вже тоді робитимемо висновки. Хоча, зважаючи на досвід "Фенікса" – відомого всій Україні волонтера й громадського діяча Юрія Бірюкова, – можна сподіватися на те, що невдовзі всі ми насправді будемо забезпечені якісним та практичним взуттям не іноземного, а вітчизняного виробництва.

Олексій Тригуб.
"Крила України".

В ОБСЄ засудили дії Росії в Україні

Парламентська асамблея ОБСЄ прийняла резолюцію, яка засуджує нинішні дії Росії в Україні в рамках засідання 8 липня. Про це повідомляє офіційний веб-сайт Парламентської асамблеї ОБСЄ. Резолюція, ініційована спільно делегаціями України та Канади, була прийнята 96 голосами "за" при 7 голосах "проти". Делегація США та інші учасники ПА ОБСЄ внесли поправки до резолюції, де йшлося про відповідальність Росії за важку економічну ситуацію в Україні та міститься заклик про надання широкої фінансової допомоги Україні. Варто зазначити, що російська делегація не була присутня під час голосування.

У статтях затвердженого тексту резолюції парламентарі закликали Росію припинити постачання і потік важких озброєнь, боєприпасів через східний кордон України, припинити надання будь-якої військової, фінансової та організаційної допомоги незаконним збройним формуванням у Донецькій і Луганській областях України.

Крім того, у резолюції висловлюється глибока заклопотаність Асамблеї ситуацією в окупованому Росією українському Криму та Севастополі, де погіршення ситуації призводить до серйозних порушень прав людини і основних свобод. В окремій статті ПА ОБСЄ також закликає Росію негайно звільнити і повернути в Україну затриманого пілота і депутата Верховної Ради Надію Савченко, режисера Олега Сенцова та інших незаконно затриманих громадян України.

Авіатехніка – у справному стані

Військовослужбовці вертолітної ланки Мі-24 56-го окремого вертолітного загону Збройних Сил України, яка тимчасово базується у республіці Кот-Д'Івуар, виконують польоти над нестабільними районами країни, демонструючи присутність сил ООН.

Регламентне обслуговування повітряних машин проводиться у базовому таборі 56-го овз у Ліберії. В ході робіт на справність перевіряються всі системи гелікоптера, після чого пілоти здійснюють "тестовий політ".

Днями військово-технічний персонал окремого вертолітного загону завершив регламентне обслуговування вертольота Мі-24 військового льотчика підполковника Григорія Ситника. Закінчення технічних робіт знаменували тестові випробування.

– Під час польоту на висоті близько одного кілометра були перевірені всі системи гелікоптера. Машина – у гарному стані і готова до виконання завдань, – розповів підполковник Григорій Ситник.

Після технічного обслуговування машина вже найближчим часом повернеться до Кот-Д'Івуару, де продовжуватиме виконувати завдання Місії ООН.

"Укроборонпром" збільшив виробництво зброї у 36 разів

За останній рік ДК "Укроборонпром" виготовив та передав армії 3936 одиниць нової та модернізованої зброї, а також військової техніки. Це у 36 разів більше, ніж за аналогічний період попереднього року. Такі факти містяться у підсумковому звіті Концерну за рік роботи нової команди менеджерів, яка зуміла відродити оборонну галузь країни.

"Головне досягнення року – Україна знову навчилася робити ефективну зброю. Тепер наш пріоритет – перехід на виробництво високоточної зброї та запуск у серію останніх перспективних розробок", – зауважив генеральний директор ДК "Укроборонпром" Роман Романов.

Відповідно до звіту, із загальної кількості переданого армії ОВТ 105 одиниць склала бронетехніка, 2686 одиниць – ракети та боєприпаси, 605 одиниць – ракетно-артилерійське озброєння, 459 одиниць – апаратура зв'язку, РЕБ та навігації. Наприкінці 2014 року Концерн зі збиткового став прибутковим, а державне оборонне замовлення було виконане на 100%.

Учасники АТО навчатимуться у Військовій академії

У Військовій академії (м.Одеса) тривають навчальні збори із кандидатами на навчання, які прибули безпосередньо з військ. Протягом трьох тижнів військовослужбовці тестуватимуться на психологічну придатність, проходитимуть медобстеження та, врешті-решт, складатимуть іспити з профільних предметів. Результати вступних іспитів будуть направлені до центральної приймальної комісії Міністерства оборони України.

За словами тимчасово виконуючого обов'язки начальника Військової академії (м.Одеса) генерал-майора Олега Гуляка, цього року у військовому виші збільшено набір на спеціальності, за якими готують фахівців для Сухопутних військ, Високомобільних десантних військ та підрозділів спеціального призначення. Право пріоритетного вступу надається військовослужбовцям-учасникам антитерористичної операції.

– Від якісного відбору залежить, яких фахівців отримає українське військо у майбутньому. Тож головним завданням залишається вдосконалення системи підготовки майбутніх офіцерів, підвищення їх ролі у навчанні, зміцненні дисципліни та правопорядку у військах, – підкреслив генерал-майор Олег Гуляк.

Необхідно зазначити, що нинішнього року у цьому військовому навчальному закладі виявили бажання навчатися понад 150 військовослужбовців.

Військова співпраця США та України поглибиться

Про це під час візиту до Міжнародного центру миротворчості та безпеки, що на Львівщині, повідомив начальник штабу армії США чотиризірковий генерал Раймонд Одієрно. Американський військовий високопосадовець відвідав найбільший полігон Збройних Сил України для перевірки своїх підлеглих військовослужбовців зі складу 173-ї повітрянодесантної бригади армії США, які беруть участь у військовому навчанні "Фіарлесс Гардіан-2015".

У ході візиту його супроводжував начальник Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного генерал-лейтенант Павло Ткачук та представники командування Національної Гвардії України. Члени делегації спостерігали за перебігом занять на навчальних ділянках, побували у польовому таборі.

– Тут, на військовому полігоні, створені надзвичайно сприятливі умови для підготовки військовослужбовців Збройних Сил України та проведення заходів міжнародного військового співробітництва. Після мого повернення до Сполучених Штатів Америки я доповідатиму про те, що співпрацю з Україною у галузі сектора безпеки варто продовжувати і посилювати. Вражає завзятість та самовідданість ваших солдатів та офіцерів як під час навчання, так й у реальних бойових діях, – підкреслив Раймонд Одієрно.

Також чотиризірковий генерал взяв участь у ритуалі присвоєння чергових військових звань та врученні медалей військовослужбовцям 173 повітряно-десантної бригади армії США.

У готовності до "Безпечного неба"

З 6 по 9 липня на базі Івано-Франківської бригади тактичної авіації пройшла Головна конференція з планування українсько-польського тактичного навчання авіаційних підрозділів "Безпечне небо-2015", яке заплановано провести у жовтні поточного року.

Мета заходу полягала в погодженні замислу, сценарію, навчальних цілей, які планується відпрацювати під час навчання, остаточному уточненні термінів проведення, сил та засобів сторін, що планується залучати до заходу, а також розгляді організаційних питань з підготовки, які потребують опрацювання сторонами до проведення заключної конференції з планування навчання "Безпечне небо-2015".

Українська сторона була представлена робочою групою Збройних Сил та представниками Державної прикордонної служби України, Державної фіскальної служби, Державного підприємства обслуговування повітряного руху України "Украерорух". Як зазначив керівник робочої групи Збройних Сил України старший інспектор-льотчик відділу тактичної авіації управління застосування авіації Командування Повітряних Сил полковник Сергій Журавльов, основними завданнями визначено забезпечення якісної підготовки та опрацювання проекту Технічної угоди між Міністерством оборони Республіки Польща та Міністерством оборони України.

Делегацію Повітряних Сил Збройних сил Республіки Польща очолив головний спеціаліст оперативного командування ПС Польща підполковник Яцек Гажда, який запевнив, що організація фінансово-економічного обгрунтування, всебічне внутрішнє та зовнішнє погодження, супроводження та виконання інших заходів, спрямованих на підписання спільної угоди в рамках міжнародного військового співробітництва, проходить на високому рівні.

Ірина Баранова.
м.Львів.

Десантники отримують перші модернізовані Т-80

Як повідомляли "Крила України" у минулому номері, ДП "Харківський бронетанковий завод" відновив технологію капремонту танків Т-80, що надходитимуть на озброєння Високомобільних десантних військ. Вже цього тижня перші відремонтовані машини "Укроборонпром" почав передавати армії.

Варто зазначити, що на завод вже прибули безпосередньо ті екіпажі, які надалі експлуатуватимуть танки Т-80. Зараз вони оглядають відремонтовані машини та беруть участь у прийомці. Також на підприємстві десантники отримають першу практику водіння Т-80БВ та необхідні теоретичні знання для надійної й безпечної експлуатації. Після цього на десантників чекає подальше удосконалення застосування нового для себе типу техніки безпосередньо на полігоні.

В "Укроборонпромі" уточнили, що танки не просто відновлені, а отримали ряд удосконалень у порівнянні з базовою машиною. Спеціалісти ДП "Харківський бронетанковий завод", зокрема, модернізували корпус та башту, а також оснастили танки динамічним захистом типу "Контакт", що забезпечить порятунок від широкого спектру сучасних протитанкових засобів.

Президент та волонтери готують бій корупції та контрабанді

Президент Петро Порошенко провів зустріч із волонтерами, на якій було обговорено питання волонтерського контролю у процесі боротьби з корупцією та контрабандою у зоні проведення антитерористичної операції. Глава держави дав низку завдань, що спрямовані на подолання цього явища. "Волонтерський контроль має стати реальним механізмом боротьби із корупцією у зоні АТО. Впевнений, що спільна й скоординована діяльність із силовими структурами допоможе нам ефективно протистояти брудним ділкам, які заробляють на горі українців", – наголосив Петро Порошенко.

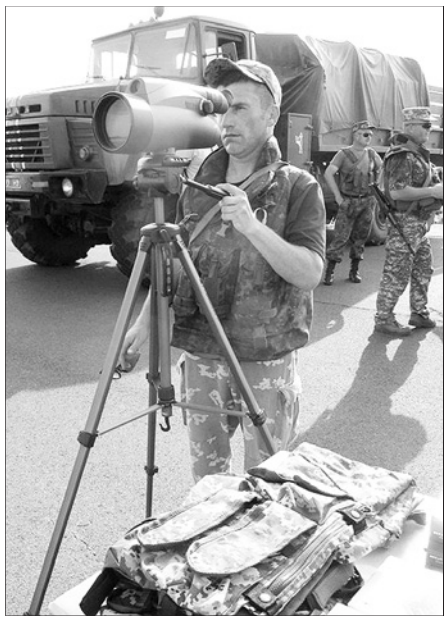

За словами Радника Президента Юрія Бірюкова, який взяв участь у зустрічі, волонтери акцентували увагу Президента на проблемах, з якими їм довелося зіткнутися під час роботи із забезпечення Збройних Сил. "Рентабельність контрабанди сягає рівня продажу наркотиків та набуває вражаючих розмірів. Там "ходять" такі гроші, що легко підкупити будь-кого. А волонтери грошей не беруть, їм за державу прикро", – сказав Юрій Бірюков.

НАРОД ІЗ АРМІЄЮ

Допомога від одеситів

Днями одеські волонтери передали військовим саперам АТО обладнання на 400 тисяч гривень. Серед речей, що привезли волонтери воїнам, – військова форма, розвантажувальні жакети, рації, міношукачі, навігатори, монокуляри, оптична труба. Проте найдорожча річ – тепловізор, потужність якого значно перевищує ті зразки, що є у військах. Як розповів волонтер Вадим Громов, кошти на ці необхідні саперам речі виділила група будівельних компаній "ПСМ", що працюють в Одесі. Про це повідомляє офіційний веб-сайт Міноборони України.

МОБІЛІЗАЦІЯ

Акцент на роз'яснювальну роботу

У Харківському кризовому інфоцентрі за сприяння Регіонального медіа-центру Міністерства оборони України (м. Харків) відбувся брифінг з питань проведення шостої хвилі часткової мобілізації. Про особливості загальнодержавного заходу журналістам та представниками міжнародних інститутів безпеки розповів заступник військового комісара Харківського обласного військкомату полковник Юрій Калгушкін.

Серед іншого, офіцер повідомив про перебіг весняно-літньої призовної кампанії, під час якої 1200 юнаків із Харківщини поповнили лави солдатів-строковиків Збройних Сил України, Національної гвардії та Державної спеціальної служби транспорту.

Окрім того, Юрій Калгушкін розповів про особливості проведення чергової хвилі часткової мобілізації, яка розпочалася в Україні 18 червня та триватиме до 17 серпня:

– Ми врахували досвід попередніх хвиль мобілізації, тому основні зусилля акцентували на проведенні роз`яснювальної роботи з військовозобов`язаними, ознайомленні їх з новими правилами та стандартами, запровадженими в оборонній сфері. Першу команду призовників для потреб армії ми відправимо 9 липня, – зауважив він.

Також заступник військового комісара Харківського обласного військкомату розповів про соціальні гарантії, грошове та інші види забезпечення, що розповсюджуються на мобілізованих та членів їхніх сімей.

АРМІЙСЬКИЙ ПОБУТ

Нові лазне-пральні комплекси для польових умов

З липня у Міністерстві оборони України представники ПАТ "Крюківський вагонобудівний завод" презентували мобільний лазне-пральний комплекс для Збройних Сил України. Комплекс виготовлений із дотриманням усіх технічних вимог та розміщується на базі двох контейнерів, встановлених на шасі автомобіля КрАЗ (з причепом). Конструктори запевняють, що для розміщення комплексу можна також використовувати шасі вантажопідйомністю не менше восьми тонн.

В одному з контейнерів обладнано відділення для прання, сушіння та прасування натільної білизни та одягу. В технічному відсіку розміщуються дві дизельно-генераторні установки для автономного енергозабезпечення, а також спеціальне обладнання для під'єднання до зовнішньої електромережі.

В іншому контейнері обладнаний мобільний лазневий модуль, в якому передбачено можливість нагріву води з використанням як рідкого, так і твердого палива.

Під час виготовлення комплексу використовувалися стійкі до корозії та ударів матеріали.

За словами заступника Міністра оборони України Юрія Гусєва, на сьогодні в зоні проведення антитерористичної операції вже використовується понад два десятки подібних комплексів від різних виробників.

– До кінця поточного року в Міністерстві оборони України планується закупівля лазне-пральних комплексів. Хто саме буде їх виготовляти для нашого відомства, стане відомо за результатами польових випробувань, – наголосив Юрій Гусєв.

ДОПОМОГА

Електрогенератор від ужгородців

Військовослужбовці однієї з частин Збройних Сил України, які несуть службу на Артемівському напрямку, отримали в подарунок від громади Ужгорода автономний електрогенератор. Як розповів військовий комісар Ужгородського об'єднаного міського військового комісаріату підполковник Микола Журавльов, який наразі знаходиться у відрядженні в зоні АТО, про потребу бійців у цьому пристрої він дізнався під час спільного виконання службово-бойового завдання поблизу лінії розмежування сторін.

На його заклик до ужгородців відгукнувся місцевий підприємець Микола Самскид, який передав частині новий бензиновий електрогенератор підвищеної потужності. За сприяння керівництва військового угруповання даний агрегат був доставлений на передові позиції військовослужбовців.

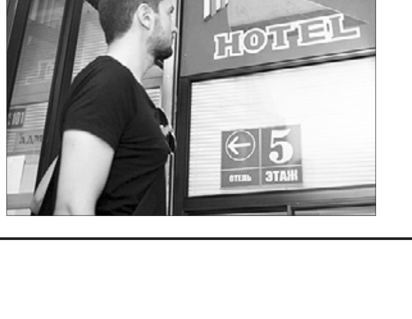
Як пояснив представник командування частини майор Олександр Вайландт, старі генератори, які використовувались частиною, поступово виходять з ладу, тому подарунок ужгородців буде вельми доречним не лише в облаштуванні побуту військовослужбовців на передових позиціях, а й сприятиме якісній бойовій діяльності підрозділів, віддалених від стаціонарних ліній електроживлення.

Він також подякував як мешканцям Ужгорода, так і всім, хто в цей непростий час виявляє бажання та знаходить можливість надавати допомогу захисникам України.

У Дніпропетровську відкрили міні-готель для учасників АТО

У Дніпропетровську на п'ятому поверсі центрального автовокзалу відкрився міні-готель, де безкоштовно можуть зупинитися та відпочити з дороги військовослужбовці, які прямують в зону АТО чи повертаються звідти. Для поселення до цього міні-готелю необхідно пред'явити посвідчення учасника АТО або документ, що підтверджує статус військовослужбовця. Час відпочинку для воїнів у цих кімнатах не обмежують. У приміщеннях є все необхідне – ліжка, холодильник, телевізор та мікрохвильова піч.

– Дніпропетровщина – це буфер між зоною АТО та мирним життям. Багато наших хлопців повертаються додому або їдуть у зону конфлікту через Дніпропетровськ. І цей міні-готель – приклад того, що про наші потреби знають, про нас турбуються, – поділився враженнями відвідувач закладу майор Сергій Матвєєнко.

На автовокзалі постійно чергує патруль міліції, який забезпечує громадський порядок, тож правоохоронці запрошуватимуть військовослужбовців відпочити у міні-готелі. Дізнатися більше про його роботу можна в адміністратора за телефоном (0562)-31-41-08. Як зазначили представники обласної влади та волонтери, перші тижні роботи готелю покажуть, чи достатньо двох кімнат. При необхідності їх кількість збільшать.

Претенденти на кадетські погони б'ють рекорди

У Харкові, в розташуванні Державної гімназії-інтернаті з посиленою військово-фізичною підготовкою "Кадетський корпус", завершено набір юнаків на молодші курси. Понад 300 хлопців, здебільшого з числа мешканців східних областей України, поповнили лави майбутніх захисників Вітчизни.

За словами начальника навчального закладу генерал-майора Олексія Середи, цього року претенденти на носіння кадетських погон просто побили усі рекорди.

– Конкурс серед абітурієнтів на I та II курси – це, відповідно, 7 та 8 класи середньої школи – був 4 юнаки на одне місце. У наборі на III курс цей показник був ще більшим – "5:1", а у навчальних групах IV курсу – по 6-7 школярів конкурували між собою за право носіння військового однострою. Пояснити це можна лише одним – зростанням патріотичних настроїв серед юних українців, – зауважив генерал-майор Олексій Середа.

До речі, цього літа викладачі гімназії-інтернату створили належні умови для збільшення загальної кількості кадетів. Так, у порівнянні з минулим роком кількість новачків зросла на 85 юнаків. При цьому, близько 40 чоловік зараховані до навчального закладу зі статусом вимушених переселенців з Донецької та Луганської областей.

– Ми постійно працюємо над вдосконаленням навчального процесу та подальшим розвитком кадетського корпусу. Ще у 2013 році кількість кадетів була в межах 100 осіб. За два останніх роки ми у п'ять разів збільшили цю цифру. У найближчій перспективі прийматимемо до своїх лав й випускників 4-х класів загальноосвітніх шкіл, – поділився своїми планами начальник навчального закладу.

Серед тих, кому цього літа пощастило стати кадетом, є тринадцятирічний Антон Сокальчук. Хлопець пішов стопами свого батька – ветерана військової служби, а той свого часу унаслідував професію свого батька. Мати прагнення єдиного сина у майбутньому стати офіцером підтримала і зараз дуже пишається тим, що їхня військова династія продовжуватиметься далі.

– Приблизно з третього класу я хотів бути військовим. В Харківській школі мені було досить комфортно навчатися, але я завжди мріяв носити військовий однострій.

Знаю, що не так вже й легко даватиметься військова справа. Попереду на мене чекають десятки полігонів, сотні тактичних навчань та тисячі годин виснажливих занять на стадіоні. Проте я повністю впевнений у правильності свого рішення, – розповів Антон Сокальчук.

Варто сказати, що велику допомогу в організації підготовки харківських кадетів надають керівники регіональних структур освіти, начальники провідних вузів, а також командування Харківського військового гарнізону. До проведення різного роду заходів щодо виховання юних патріотів у погонах таким чином залучаються кращі цивільні педагоги та офіцери Збройних Сил України.

Дмитро Горбунов.
м.Харків.

"Не хотілося б, аби люди, які віддали життя за нашу свободу, були забутими"

Кажуть, війна не завершена, доки не поховано останнього солдата. Та, на жаль, сучасні події внесли свої корективи у діяльність пошуковців та просто небайдужих людей. Спомини про минулу війну відійшли на другий план через тривогу за сьогодення, в якому також – війна. Щороку пошуковці знаходять останки сотень бійців минулих воєн, та питання їх перепоховання часто відкладається на невизначений термін. Кажуть, не на часі, адже перш за все треба подбати про сучасних воїнів. Та хіба герої минулої війни заслуговують на меншу повагу?

Братська могила прямо у садибі бабусі

В одному із звичайних на перший погляд дворів селища Ясногорівка, де раніше проживала одинока бабуся, довгий час знаходилась справжня братська могила. Бабуся до кінця днів доглядала за полеглими односельчанами-партизанами. Коли жінки не стало, її нащадки, мешканці села і рідні загиблих почали активно займатись проблемою перепоховання воїнів. Ситуація довго не могла зрушити з місця. Аж поки у справу не втрутилися пошуковий загін "Плацдарм" і група цивільно-військового співробітництва.

Історію минулого переповіла невістка тієї бабусі Раїса Устинівна Рисенко. Живе вона у сусідньому місті разом з чоловіком, сином померлої. Жінка розповіла, що під час Другої світової війни в їх краю діяла партизанська організація під назвою Сімка. Загін був досить відомим і завдавав чимало клопоту ворогу.

– До війни сусід мого дідуся працював на Новокраматорському машинобудівному заводі. Коли німці наступали, радянська влада прийняла рішення евакуювати завод за Урал. От саме розбиранням, запаковуванням і відправкою обладнання цехів заводу він якраз і займався. А коли загарбники зайняли місто, отримав нове завдання – здобувати розвідані, допомагати організовувати диверсії, словом – всебічно сприяти партизанам. У нас в селі чоловіків було багато. Хтось займався партизанською діяльністю, хтось допомагав їм, але німці нікого не чіпали… Аж поки в село не прийшло СС. Якось зранку ССівці зібрали з нашого

кутка усіх чоловіків, вишикували, повели в ярок і розстріляли. За раз розстріляли 58 чоловік!

"Вони мене охороняють, а я за ними доглядаю"

Місцеві жінки, незважаючи на ризик, кинулись забирати тіла своїх чоловіків, синів, батьків, друзів...

– Це була дуже сніжна і холодна зима. 28 лютого 1943 року. Жінки з нашої вулиці зібрались, вирушили в той ярок, поклали вбитих на санчата, завезли у двір моєї свекрухи, поскладали у погріб і засипали. 12 тіл – 4 ряди по 3 чоловіки. Відтоді бабуся доглядала за похованням до кінця своїх днів. До неї не раз приходили і з військкомату, і представники органів місцевої влади, пропонували забрати і перепоховати останки. Найбільш наполегливо просили, коли будували меморіал визволення у Краматорську. Але бабуся не погоджувалася. Говорила: "Вони мене охороняють, а я за ними доглядаю. Нехай лежать." А коли вона померла, ми задумались над перепохованням. В село ми приїжджаємо не часто, як на дачу, і подовгу не буваємо тут. А родичі загиблих хочуть вшановувати пам'ять, відвідувати могилу. Якщо нас не стане, могилу просто затоплять. Не хотілося б, щоб люди, які віддали життя, були забуті. Ми почали звертатись до влади, але це виявилось нікому не потрібно. Нас відправляли по різних кабінетах, до різних чиновників.

"Зараз потрібно хлопців ховати. А ви вже почекайте"

Люди не раз звертались до місцевої влади, та початок російської агресії ускладнив ситуацію.

– Нам казали: "Що ви хочете? Нам зараз потрібно іншими речами займатися. А ви вже почекайте". Вартість перепоховання виявилась недешевою, близько десяти тисяч, тож самостійно знайти такі кошти нам, пенсіонерам, було дуже складно. Звернулись за допомогою до місцевого музею, від відділу культури, де нам і дали телефон пошукової групи. Ми зателефонували Олексію Юкову, керівнику пошукового загону "Плацдарм". Чоловік перейнявся проблемою, приїжджав, розпитував, фотографував...

Поховані достойно, а не скинуті в яму

Пошуковець розповів, що їх організація разом із групою цивільно-військового співробітництва проігнорувати проблему не могли.

– Кажуть: "Навіщо вам це потрібно? Нехай лежать". Одразу виникає запитання: "А якби ваш дід лежав десь посеред поля, яке трактором пахали, або у когось в дворі? Яке б ваше ставлення було до цього?" Теж саме і тут. Люди мають бути поховані достойно, а не бути просто скинутими в яму. Це просто не полюдськи. Ми і раніше знали про те, що в Ясногорівці є захоронення солдат. Але тільки зараз знайшлась можливість попрацювати на цій ділянці, забрати людей. Кілька днів тому наш загін ексгумував тіла 12 чоловіків. Всі роботи були проведені безкоштовно. Ми також надали труни для останків та взяли на себе деякі організаційні питання. Видно, що люди були розстріляні, оскільки черепні коробки у них у всіх пробиті, на деяких видно сліди кульових отворів 9 мм. У багатьох з них були роздроблені кістки. Розстріл, мабуть, був із кулеметів, тому що люди практично перерізані навпіл. Це був лютий, зима. На них були теплі речі, залишились фрагменти чобіт, валянок, кожухів. Зараз ми спільно із хлопцями з цивільно-військового співробітництва домовляємось із місцевою владою, щоб виділили місце на кладовищі, які урочистості, якого числа відбудеться перепоховання. Ці люди повинні бути поховані як військовослужбовці. Вони брали участь у військових діях, допомагали партизанським загонам.

Селищна голова Ясногорівки Галина Мирошниченко подякувала небайдужим громадянам, "Плацдарму", групі ЦВС і пообіцяла, що братська могила знаходитиметься на вході у кладовище.

– Територію буде окультурено, будуть висаджені квіти. Місцеві жителі і рідні воїнів матимуть можливість приходити до своїх героїв і згадувати їх. Ми також будемо організовувати урочисте покладання квітів на День пам'яті і примирення. Потрібно залишатись людьми, не забувати героїв, тоді світ навколо стане кращим.

Олександр Олехнович.
"Крила України".

Титановий Джексон:
"У мені досі продовжують жити 24 уламки"

У нього не було шансів. Жодних. Майже сотня уламків у тілі, відсутність свідомості, пробитий череп із уламком в двох міліметрах від мозку... Нейрохірурги лише руками розводили, навіть одного відсотка на позитивний фінал вони дати не могли. Та Євген із позивним "Джексон" вижив і продовжує активно допомагати бійцям уже в тилу. Тепер його називають "Титановим Джексоном", адже значну частину черепа займає пластина з титану, а більше двох десятків уламків продовжують жити в тілі воїна.

– Бій за Мар'їнку став новою точкою відліку в вашому житті. Як усе відбувалось?

– Ми були за 500 метрів від Донецька. Той бій був дуже складним для нашого батальйону, по нас працювали з трьох різних напрямків, стрілянина не вщухала. Перший снаряд впав в п'яти метрах від мене, гаубиця, 122-міліметровий. Мене одразу поранило в голову. Я впав, але практично одразу підірвався і побіг далі. Другий снаряд впав в семи метрах від мене, поранило в груди. Я чув по звуку, що летить в мене. Цей звук був особливо неприємним. Треба було добігти десять метрів до укриття. Не добіг. Мені зробили укол, перебинтували голову. Я все розповідаю пришвидшено, як то кажуть, в перемотці. Насправді тоді здавалось, що час зупинився.

– Усвідомлювали усю серйозність отриманих травм?

– Коли мене поранило, я прощався з життям. Зателефонував рідним, батькам, дружині… Витягати уламки почали в Курахівській лікарні. Я пробув там два дні. Потім мене перевезли до Дніпропетровського військового госпіталю. Там продовжили вирізати уламки. В мене дуже сильно боліла голова, біль не вщухав ні на хвилину. Жодні знеболювальні ліки не допомагали. Тоді було прийняте рішення пройти комп'ютерну томографію. Вже за годину я опинився на операційному столі. Розкрили череп, витягнули уламок. Виявилось, що я був в двох міліметрах від смерті. Довелось видаляти кістку, адже майже по всій потилиці була гематома. Так в моєму черепі з'явилась титанова пластина. До речі, вперше мене назвав "титановим" Анатолій Риженко, головний лікар Дніпропетровської лікарні.

– По приїзду в лікарню на вас чекали місцеві жителі з фруктами, соками, чистим одягом… Відчували себе героєм?

– Я – не герой. Я – звичайний хлопець. З великою повагою ставлюсь до людей, що допомагають бійцям. У кожного свій обов'язок. Хтось віддає його на передовій, хтось вирішує проблеми в парламенті, хтось допомагає на місці. Усі люди не можуть кинутись на передову, кожен повинен виконувати свою функцію. Мене глибоко зачепив момент, коли до лікарні прийшов старенький дідусь і приніс пакет з ліками, які він придбав на усю пенсію. Тому я щасливий, що зміг стояти там, аби цей дідусь зміг спокійно доживати старість.

– Що допомогло вижити?

– Бог і лікарі від Бога. Величезну вдячність хочеться висловити Андрію Сірку. Цей лікар провів мені дві надскладні операції, що фактично і врятували мене від смерті. На рахунку медика – багато врятованих людських життів, він не боїться небезпеки і труднощів, присвячує своє життя людям. Нещодавно лікар отримав почесну нагороду, що вкотре підтвердила мої слова. Не обійшлось і без божої допомоги. Після таких травм вижити практично не реально. Що цікаво, контузії у мене не було, тільки оглушило на правий бік. Зараз почуваю себе прекрасно, хоч 24 уламки продовжують жити в мені. Справа в тому, що вони потрапили далеко, тому витягнути їх немає можливості. Та вони мені не заважають.

– Чому вирішили захищати країну?

– В мирний час я був спортсменом, шахтарем, сім'янином. Зовсім ніколи не думав про те, що доведеться воювати. Я 18 років життя віддав спорту і виступав за жовто-блакитний стяг. Я – срібний призер чемпіонату світу з військово-спортивного багатоборства. Та добровольцем воювати я не йшов, мене викликали під час мобілізації. Якщо чесно, я ніколи не вважав себе патріотом. Змінив свою думку тільки тоді, коли потрапив на війну.

– До Америки ви не маєте ніякого стосунку. Чому "Джексон"?

– Так мене ще з перших днів прозвали. Якось Арсен Аваков виклав на своїй сторінці у Фейсбук ролик із моєю участю. Там я обіймаю Олександра Турчинова і кажу: "I'm Jackson! I'm Batman! I'm Superman!" Це був такий жарт у нас всередині взводу. Ввечері вийшла стаття "Американський найманець підвищує боєздатність української армії". За мене на тому боці ціну досить непогану виклали. Не надто високу, але все ж таки. Для російських ЗМІ я до цих пір залишаюсь американським найманцем у зоні АТО.

– До чого були не готовими на фронті?

– До багатьох речей, та і взагалі мою службу важко назвати зразковою. Я не завжди дотримувався військових статутів, різні були моменти. Поступово я змінювався, звик не спати днями і ночами, звик до того, що гинуть люди, до розрухи, яку приносить війна. Та, з іншого боку війна демонструє хто є другом, а хто – ворогом. Тепер у мене практично немає старих друзів, зате є безліч нових. Мені дуже пощастило із взводом, із командиром. Ми могли сваритись між собою, сміятись… Але, як тільки починався обстріл, усі один одного прикривали. Це і є братерство, об'єднане спільною метою і загартоване спільним горем.

– Обереги носили з собою?

– У мене був ігровий жетон, який я потім подарував народному депутату України Борису Філатову. Його мені дав товариш перед війною. Ще у мене була невеличка іконка в кишені постійно. Так вони зі мною і пройшли.

– Дуже змінились за рік?

– Насамперед, цінності змінились. Почав ще більше цінувати рідний дім, сім'ю, дружбу, помирився із батьком. Можу сказати, що ми є не такими, як усі. Ми є значно глибшими людьми. У нас океан всередині, а у когось – просто калюжа. Завдяки війні я став ще більш віруючою людиною. У нас тисячі людей ходять в храми у великі свята, тому що це модно. А от в звичайний день зустріти людей, які щиро йдуть до церкви, непросто. Хотілося б, щоб мода і людяність були все ж різними поняттями. Для того, щоб справитись із війною, нам потрібно стати духовно і морально сильними.

– Вас нагородили орденом "За мужність". Як поставились до нагороди?

– Я останнім часом такі нагороди сприймаю досить скептично. Що дали, що викинули. Нагороду, яку мають отримувати героїчні воїни, останнім часом роздають і просто активістам, політикам. На такі нагороди найбільше за всіх заслуговують матері воїнів, сини яких віддали життя за те, щоб українці продовжували жити в своїй країні. На жаль, нерідко воїни стають непотрібними державі. Якщо минулого року армія активно будувалась, то цього року її знову почали руйнувати.

– Зараз ви докладаєте максимум зусиль, щоб допомогти бійцям…

– Я є одним із членів Фонду оборони країни. Конкретно я допомагаю в сфері соціально-правового захисту. Допомагаємо оформити документи на отримання статусу УБД, соціальних виплат. На жаль, стикаємось із багатьма проблемами. Часто бувають ситуації, коли хлопці йдуть на фронт, а їх звільняють. Допомагаємо їх швидко відновлювати. Дуже часто звертаються із різноманітними проблемами, намагаємось максимально їх розв'язати. Я живу теперішнім днем, намагаюсь усіляко допомагати військовим, об'єднувати їх, аби було братерство і не було ворожнечі. Бог зберіг мені життя, і я йому вдячний. І хоч на фронт за станом здоров'я відправитись не можу, борюсь за мир в тилу.

Анастасія Олехнович.
"Крила України".

Петро Гасай: "Хто, як не ми"

Нині волею долі ми знову стали свідками та учасниками дивовижних трансформацій, які відбуваються у суспільстві. До перемоги ще далеко. Війна за Україну триває. Ворожий чобіт топче частину української землі. Тож доведеться ще чимало зробити для того, аби нарешті запанував мир. Втім, попри умовності, негаразди, проблеми й новітні виклики епохи, у якій доведеться жити, такі поняття, як героїзм, жертовність і відданість, не зникають. Мужність військовослужбовців руйнує стереотипи й наближає нас до нових перемог. Бій за визволення Дзержинська, який відбувся минулого року в цю саму пору, – прямий доказ того.

Прикладом для всіх може бути історія офіцера української армії та військового журналіста підполковника Петра Гасая. За роки своєї кар'єри Петро Володимирович побував у різних точках світу. Він брав участь у двох місіях миротворчих сил КФОР у Косові та Місії ООН у Ліберії, а також чимало часу провів у зоні проведення АТО на сході України. Неодноразово нагороджений відзнаками Міністерства оборони України, НАТО, ООН. Одна з крайніх – відзнака Президента України – орден "За мужність" III ступеня.

У зоні проведення антитерористичної операції офіцер служив на посаді помічника начальника прес-служби штабу АТО. Щодня вивозив на передову представників цивільних мас-медіа. В умовах позаштатних ситуацій, пов'язаних з ризиком для життя, підполковник Петро Гасай виявляв високий професійний вишкіл та майстерність, здійснював фото– та відеозйомку, матеріали яких в подальшому були використані як вітчизняними, так і закордонними засобами масової інформації для об'єктивного висвітлення ролі Збройних Сил України під час проведення АТО. Один із таких виїздів підполковнику запам'ятався на усе життя.

Петро Гасай був у складі штурмової групи, яка визволяла місто Дзержинськ. Історія перебування військового журналіста в період визволення території, яку захопили терористи, вражає.

– Тоді, у липні 2014 року, в Дзержинську було спокійно, – згадує офіцер. – У місті панувала тиша, але за якусь мить все навколо здригнулося від першого пострілу. Ворожа машина промчала центральною алеєю, майже впритул наблизилася до адміністративної споруди, де були я і мої товариші. Ми потрапили в зону обстрілу. З іншого боку по приміщенню почала "працювати" зенітна установка. Шибки виносило разом із рамами, а цегляні простінки падали, немов зроблені із сірників. Спалахнула пожежа. За мить снаряд влучив до кімнати, де я намагався знімати бій на відео. Ударною хвилею мене відкинуло до протилежної стінки. До тями прийшов за декілька секунд. Перше, що спало на думку: "Камері, мабуть, прийшов кінець"... Перевірив: ні, працює! У голові шуміло. Та дарма! Знову спробував фільмувати, але висунутися навіть на кілька секунд було неможливо. Канонада не припинялася. Пізніше хлопці казали, що нарахували більше двадцяти пострілів з танкової гармати. На наше щастя, у терористів не знайшлося бронебійних снарядів – були осколочно-фугасними боєприпасами. В іншому випадку будинок склався б, як картковий, поховавши під уламками всіх своїх оборонців...

Сили ворога явно переважали у чисельності та вогневих засобах. У багатьох місцях на різних поверхах бушувало полум'я. Дим виїдав очі, було важко дихати. Командир тим часом зв'язався з командуванням і запросив підкріплення. Підмогу пообіцяли через півгодини, щонайбільше – годину. Треба було триматися за будь-яку ціну. Впустити переважаючих у чисельності терористів у будинок означало поразку. Тому спецпризначенці жорстко огризалися вогнем, силою духу та прагненням перемогти. "Клали" найбільш нахабних і швидко змінювали позиції.

Розуміючи надзвичайну серйозність ситуації, командир особисто взявся за танк, який неабияк дошкуляв оборонцям. Та перший постріл з гранатомета, на жаль, виявився невдалим. Ворожа машина одразу ж відповіла. Однак українці встигли покинути "засвічену" кімнату.

Через декілька хвилин офіцер повторив спробу. Цього разу граната лягла точнісінько під башту. Пролунав потужний вибух. Більше танк не стріляв. Для бійців це стало перемогою, що дала шанс протриматися та вижити.

Подальші періодичні сеанси зв'язку мали один результат: "Підкріплення йде, тримайтесь!". Утім, бій тривав уже понад чотири години. Наші мужньо відстоювали свої позиції. Міськдержадміністрація стала справжньою цитаделлю. З тилу будівлі продовжувала стріляти зенітна установка. Ущент знищивши великі вікна, з яких проглядалися сходи, вона своїм вогнем повністю контролювала пересування оборонців між поверхами, що значно обмежувало їхні дії. Троє військовослужбовців отримали поранення. Товариші надали хлопцям першу медичну допомогу, і ті продовжили бій, бо добре розуміли: перемога залежить від кожного бійця, тож виходити з бою ніхто не має права!

Підмога надійшла через довгі вісім годин. Оборонцям вони видалися цілою вічністю. Однак розв'язка була дуже швидкою. Знесилені терористи, почувши перші розриви та свист куль за своїми спинами, відразу ж розпорошилися та панічно відступили, залишивши понівечену автомобільну техніку і бронетранспортер.

Під час бою за міськдержадміністрацію жоден український військовий не загинув. Над головною будівлею Дзержинська знову замайорів Державний прапор України, радуючи синьо-жовтими кольорами патріотів Батьківщини. А підпалений терористами будинок димів ще декілька діб, нагадуючи усім, якою ціною дісталася перемога.

Наступного дня група телевізійників у супроводі військових журналістів проводила зйомки місця бою. Довелось почути багато цікавого. Так, один дідок уперто доводив, що саме українські військові спалили міськдержадміністрацію, яку обороняли озброєні деневірці. Звідки взявся цей міф?

Пізніше з'ясувалося: в терористів було два танки, на одному з яких вони прикріпили синьо-жовтий прапор. Дивіться, мовляв, проти кого воюють "фашисти". Щоправда, такій брехні повірило небагато людей. Адже результат бою був аж занадто красномовним: коли тікали бандити, їм було не до бутафорії.

– Своєю відвертістю вразила ще одна розмова, – продовжує військовий журналіст. – До нас, чоловіків у формі та зі зброєю, підійшли дві залякані мешканки Дзержинська і напряму запитали: "Чи зможете ви нас захистити? Чи вистачить в української армії сил встановити мир на Донбасі? Українське ж військо – розвалене... А якщо повернуться сепаратисти?.." На що я їм відповів: "Збройні Сили України під час війни народилися вдруге. Сьогодні вони стали ще сильнішими і спроможні захистити Батьківщину".

На запитання, чи поїхали б ви знову в АТО, Петро Гасай відповів: "Звичайно! Це мій обов'язок! Хто, як не ми, буде захищати нашу країну? Хто, як не ми, буде берегти її цілісність і незалежність? Від нас самих залежить подальше життя і майбутнє. Думаю, ми все зможемо і обов'язково переможемо! Іншого шляху в нас просто немає! Адже разом ми сила! Слава Україні!"

Такі слова змушують задуматися, вони дарують віру і надію. Історія підполковника Петра Гасая має безліч як трагічних, так і славних моментів. Нам є над чим плакати й чим пишатися, нікого й ніщо ми не повинні забути.

Богдана Дерош.

30 тисяч кілометрів неспокійною зоною АТО

30000 кілометрів – саме стільки протягом семи місяців перебування у зоні проведення антитерористичної операції довелося намотати колесами свого МАЗу солдатові В'ячеславу Андрійчуку – мобілізованому водію мобілізованої вантажівки...

В'ячеслав Андрійчук – корінний киянин. У дитинстві Славко захоплювався, як і всі хлопчаки, спортом – займався то греблею, то футболом, то дзюдо. Найсерйозніше – греблею на каное, адже здобув перший юнацький розряд із цього виду спорту.

У старших класах Слава склав іспити й отримав посвідчення водія, що багато в чому визначило його подальшу долю. Хоча постійно водієм він не працював, але час від часу доля знову й знову саджала його за кермо вантажівки.

Після закінчення Київського професійного ліцею транспорту юнаку пропонували без іспитів стати студентом Національного університету транспорту України, але В'ячеслав щиро бажав стати солдатом, пройти армійську школу життя.

З 2005 по 2006 рік солдат В'ячеслав Андрійчук проходив службу на одному з вузлів фельд'єгерсько-поштового зв'язку, що дислокується в столичному гарнізоні. А після строкової служби спочатку влаштувався техніком на одному з київських заводів, а згодом – водієм-експедитором у торговельній компанії. За п'ять років юнак змужнів, став справжнім чоловіком та батьком сімейства. В'ячеслав одружився з киянкою Іриною, і невдовзі у подружжя народилася донька Віолетта. За декілька років – ще й син Архип.

В останній мирний, 2013-й рік, В'ячеслав Андрійчук змінив місце роботи, влаштувавшись оператором верстатів із числовим програмним управлінням на завод металоконструкцій. Працював там чоловік близько року, щоправда, – із значною перервою через отриману виробничу травму. Тож Майдан молодий киянин не застав – весь час Революції Гідності, у якій брали участь його численні друзі й знайомі, В'ячеслав пролежав у лікарні.

Коли розпочалася анексія Криму, чоловік ще одужував після травми, а на момент початку антитерористичної операції на сході країни він щойно проходив реабілітацію. Коли ж прийшло літо, а з ним – третя хвиля мобілізації, всередині липня солдатові запасу вручили повістку до військкомату.

У військовому комісаріаті водій отримав не лише припис до військової частини, автобату в Черкасах, а й документи щодо мобілізації автомобіля. Як відомо, лише зі столичних підприємств протягом проведення антитерористичної операції для потреб армії вилучено вже понад 500 вантажних автомобілів. Це – та автомобільна техніка, що колись іменувалася технікою народного господарства, а зараз – технікою національної економіки. Проте йдеться, звичайно, не лише про автомобілі державних установ, а й про техніку підприємств, установ і організацій усіх форм власності. Крім техніки, що є власністю приватних осіб, – її можна вилучати лише після введення у країні воєнного стану.

Свою вантажівку солдат В'ячеслав Андрійчук отримав у будівельно-господарському гіпермаркеті "Епіцентр".

– Що таке техніка не з державної установи, а з приватної компанії, – розповідав якось Слава, коли його МАЗом ми перевозили черговий гуманітарний вантаж до прифронтової Мар'їнки. – Автомобіль у прекрасному стані, доглянутий.

Втім, інтенсивність експлуатації вантажного автомобіля у зоні АТО така, що, звичайно, ніяке залізо не витримувало, й лагодити машину доводилося часто. Після двох тижнів перебування в автомобільному батальйоні, до якого за цей час з'їхалося понад 300 мобілізованих водіїв з Київщини, Черкащини та Вінниччини, разом із "своїм" МАЗом солдат Андрійчук був уже в зоні проведення антитерористичної операції. За сім місяців перебування там на цій машині із різними вантажами водій подолав близько 30 тисяч кілометрів, з'їздивши уздовж та впоперек усю зону АТО. Дебальцеве, Артемівськ, Світлодарськ, Селидове, Курахове, Мар'їнка, Красногорівка, Авдіївка та інші населені пункти Донеччини. В основному йому довелося перевозити боєприпаси, але були й рейси з гуманітарною допомогою. Такої напруженої роботи окремі вузли й агрегати не витримували. То пічку радіатора двічі ремонтував, то – патрубки системи охолодження міняв, то – колесо… І все, як це, на жаль практикується, за власний рахунок, із солдатського грошового забезпечення. А у тому відрядженні, коли нам довелося разом доставляти у складі групи координації цивільно-військового співробітництва при штабі АТО гуманітарний вантаж до Селидового, Мар'їнки та Красногорівки, то взагалі з ладу вийшла гальмівна система, й повертатися довелося на одному лише стоянковому гальмі – так званому "ручнику". Ось тут і проявився весь професіоналізм водія: проїхати понад сотню кілометрів розбитими шляхами, із зупинками на блокпостах та контрольних пунктах в'їзду та виїзду, то пригальмовувати перед крутими поворотами, то вдавлювати педаль газу "до підлоги" на особливо небезпечних ділянках шляху біля лінії розмежування – на таке здатен не кожен навіть досвідчений водій! Але для солдата В'ячеслава Андрійчука й ця проблема виявилася по плечу, і він привів машину й привіз людей до базового табору "Сармат" попри все!

Сьогодні Донбас і зона проведення АТО для мобілізованого солдата вже позаду. Хотілося б – щоб назавжди, і на нашій багатостраждальній землі нарешті запанував мир. Відслуживши у зоні АТО встановлені терміни, солдат В'ячеслав Андрійчук повернувся. Поки що, правда, не додому, а до військової частини, в Черкаси, з якої убував на схід. Але сім'ю, кохану дружину та діточок, шестирічну Віолетту та дворічного Архипчика, тато й чоловік уже побачив – за сумлінну службу командування надало солдатові відпустку! Наразі спливають останні тижні року служби мобілізованого водія, скоро він повернеться до мирного життя, і йому дуже хотілося б, аби це мирне життя настало для всіх. А поки що він, уже з неабияким водійським досвідом, отриманим в тому числі на небезпечних шляхах АТО, буде напоготові – хтозна, коли цей досвід може знадобитися знову…

Олексій Тригуб. "Крила України". Фото автора.

Українські шини підтвердили свою надійність

Шини КІ-113 ROSAVA для бронетехніки витримали порівняльні випробування на військовому полігоні за всіма показниками, в рази випередивши шини PN/30 "Petlas" турецького виробника. БТР-80, взуті в українські шини, використовувалися в умовах, максимально наближених до бойових дій. Зокрема, проходили по важких ділянках піщаної та болотистій місцевості, без зусиль піднімалися в гору і, більше того, продовжували рух після ураження шин кульовими обстрілами.

Шини КІ-113, які спеціально розроблені на замовлення Міністерства оборони України, в черговий раз продемонстрували і довели високу якість експлуатаційних і технічних характеристик. Наведемо кілька прикладів з отриманих результатів з офіційних документів. Максимальна швидкість руху бронетранспортерів по дорогах з твердим покриттям на шинах КІ-113 склала 110 км/год, у той час як у шин PN/30 "Petlas" всього 95 км/год. Як відомо, в бойових умовах кожна хвилина дорога. На ділянках з крутим підйомом, БТР з шинами КІ-113 заїхав на гору 8 разів з восьми можливих проб. БТР-80, обладнаний шинам "Petlas" спромігся піднятися на гору лише один раз. Так само українські шини продемонстрували відмінні зчіпні властивості. Гальмівний шлях у них коротший на 2 м.

Один з важливих показників – дієздатність шини після обстрілу, тобто живучість. Уражені шини КІ-113 не підвели, тому що забезпечують підвищену кулестійкість. Тоді як БТР з пошкодженими шинами "Petlas" призупинив рух. Враховуючи вищенаведені та інші результати випробувань, комісія у складі військових фахівців Міноборони дійшла висновку, що шини КІ-113 забезпечують кращі технічні та експлуатаційні характеристики і рекомендовані для забезпечення потреб Збройних Сил України.

Україна готує останню партію Ан-32 для Індії

Державне підприємство "Завод 410 цивільної авіації" планує восени поточного року поставити Індії фінальну партію з п'яти літаків Ан-32. Про це повідомив директор "Спецтехноекспорту" Павло Барбул. За його словами, контракт передбачає поставку 35 вже відремонтованих Ан-32, а також 60 комплектів, які повинні бути поставлені для налагодження робіт з модернізації цих літаків на території Індії.

Варто додати, що зараз тривають перемовини з індійською стороною стосовно перегляду окремих положень програми, оскільки потужностей для ремонту авіатехніки в Індії не вистачає. Відтак, у "Спецтехноекспорті" запропонували частину з 60 машин, модернізацію яких індійці планують здійснити власними силами, таки модернізувати українським підприємством.

Безпілотники для армії виготовлятимуть у Херсоні

Херсон сьогодні має виробничі потужності, на яких можна виготовляти безпілотники для потреб Збройних Сил України. Про це заявив голова Херсонської облдержадміністрації Андрій Путілов на нараді в Херсонській облдержадміністрації, що відбулася за участю керівників Херсонської та Миколаївської областей, провідних промислових підприємств цих регіонів та керівництва Державного концерну "Укроборонпром".

Більше того, директор ТОВ "Авіа-Про" Олександр Непрінець уточнив, що виробництво планерів для безпілотників вони можуть розпочати вже зараз. На підприємстві для цього усе готово. Щоправда, коли замовлення на виготовлення безпілотників таки розмістять на підприємстві, потрібен буде певний час для виготовлення документації та підготовки технічного забезпечення виробництва.

Національна гвардія отримає 10 нових броньованих автомобілів "Козак-ІІ"

Невдовзі ряди бойової техніки Нацгвардії поповнять 10 нових броньованих автомобілів "Козак-ІІ", розроблених і виготовлених київським підприємством НВО "Практика".

– Основне завдання цієї машини – максимальний захист екіпажу. Крім кулезахисних властивостей, акцент також зроблений на захист від мін і саморобних вибухових пристроїв. При цьому машина досить мобільна і маневрена – часто такі машини їздять в містах. По суті "Козак-ІІ" – це щось середнє між військовим джипом і бронетранспортером. Такі автомобілі створені для умов в районах бойових дій партизанської війни, тобто ведення асиметричних бойових дій.

"Козак-ІІ" відповідає всім світовим стандартам броньовиків класу "MRAP" (mine resistant ambush protected – захищений від підриву і атак із засідок). Його порівнюють з "Dingo" – німецьким бронеавтомобілем, який дуже добре себе зарекомендував. Вони навіть чимось схожі візуально.

"Козак-ІІ" – багатофункціональний автомобіль. Його можна використовувати для вивезення поранених, можливо встановити і міномет, і кулемет, якщо є таке завдання. У цих 10 машинах, які зроблені за техзамовленням Нацгвардії, на вежі встановлений кронштейн під кулемет НСВ (НСВТ) калібру 12,7 мм.

На сьогодні у виробництві знаходиться ще одна партія бронеавтомобілів "Козак-ІІ", – прокоментував подію начальник відділу розвитку НВО "Практика" Сергій Вілков.

У вузах відновили військові кафедри

Від 25 березня цього року Кабінет Міністрів України видав постанову № 143 "Про оптимізацію мережі військових навчальних підрозділів вищих навчальних закладів". Відповідно до документа, деякі університети України повинні створити кафедри військової підготовки. Тож уже з вересня нового навчального року в низці українських вузів студенти зможуть здобувати, крім основної, ще й додаткову, військову спеціальність.

Колись в університетах уже випускали офіцерів запасу, та кілька років тому, у часи бездумного скорочення Збройних Сил України, військові кафедри ліквідували. Таким чином, свідомо чи ні, були знищені мало не усі надбання, так чи інакше пов'язані з військовою підготовкою. Сьогодні ж ці військові кафедри знову відродять.

В університетах наразі вже ведеться така робота. Передбачається, що окрім базових предметів, студентам викладатимуть спеціальні та загальновійськові дисципліни. Їх, до речі, студенти вивчатимуть на базі військової частини.

Думка військових стосовно цієї ідеї неоднозначна. Дехто вважає це марною тратою коштів, аргументуючи, що у нас є військові вищі навчальні заклади, де є факультети підготовки офіцерів запасу. Тому відкривати військові кафедри – нелогічно. Більше того, противники такого кроку переконують, що не потрібно змушувати всіх студентів відвідувати військові навчання, бо серед них є ті, хто не придатний до проходження військової служби за станом здоров'я. Втім, головним аргументом, на їхню думку, залишається бажання стати військовими після завершення навчання.

Прихильники ідеї навпаки переконані, що військові кафедри сьогодні вкрай потрібні. Однак вони погоджуються, що на військовій кафедрі мають навчатися не всі – потрібно набирати таких студентів, яких справді можна буде залучити у разі проведення мобілізації.

Згідно з постановою уже утворюються кафедри військової підготовки Луцького національного технічного університету, Львівського державного університету безпеки життєдіяльності, Національного університету цивільного захисту України, Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка, Ужгородського національного університету, Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького і кафедри медицини катастроф та військової медицини Буковинського державного медичного університету, Вінницького національного медичного університету імені М.І.Пирогова, Дніпропетровської медичної академії, Івано-Франківського національного медичного університету, Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, Одеського національного медичного університету, Української медичної стоматологічної академії.

Разом із тим, до 1 червня 2015 року припинили існування кафедри військової підготовки Донецького національного технічного університету та Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля, а до 30 жовтня 2016 року ліквідують й кафедру військової підготовки Національного університету "Одеська юридична академія". Також триває процес внесення змін до Порядку проведення військової підготовки студентів вищих навчальних закладів за програмою підготовки офіцерів запасу.

Тож уже з вересня цього року кожен охочий студент матиме можливість здобути додаткову військову спеціальність й бути корисним Батьківщині. Як зарекомендують себе у військах вчорашні студенти, офіцери запасу, покаже час. І вже тоді можна буде робити висновки щодо доцільності сьогоднішніх прийнятих рішень.

Алла Швидюк. м.Вінниця.

Принцип підготовки спеціалістів незмінний: кількість повинна відповідати якості

Саме так можна окреслити нинішній формат діяльності об'єднаного навчально-тренувального Центру військ зв'язку Збройних Сил України, яким керує полковник Ігор Міцюк. За лаштунками статистичних даних лише з початку нинішнього року на його базі було підготовлено більше десяти тисяч спеціалістів за різноманітними напрямками зв'язку, враховуючи як строковиків, так і громадян, призваних за мобілізацією.

Як зазначив заступник начальника ОНТЦ по роботі з особовим складом підполковник Юрій Кривоніс, потреба у висококопрофесійних фахівцях-зв'язківцях у частинах Збройних Сил України була завжди актуальною. Відтак, навчальний заклад повністю забезпечував їх підготовку.

– Після анексії Криму та з початком російської агресії проти нашої держави перед Центром постали більш серйозні завдання, які диктувались жорсткими реаліями воєнного часу та необхідністю максимально адаптувати навчальний процес до його вимог, – розповідає підполковник Юрій Кривоніс.

Скажімо відверто, часу на роздуми та перебудову системи підготовки та розширення навчальної бази було дуже мало. Але слід віддати належне керівництву навчального закладу, усьому викладацькому та командному складу – необхідна матеріально-технічна база та соціально-побутові умови для курсантів були створені у найкоротші терміни. Як то кажуть у народі, біда завжди об'єднує.

– Ми щиро вдячні органам державної влади, волонтерам, котрі допомогли нам у скрутний час не залишитись наодинці з цілою низкою проблем об'єктивного характеру, на вирішення яких у мирний час пішли б місяці та роки, – продовжив підполковник Юрій Кривоніс. – Це дало змогу навчальному закладу зосередити свої зусилля на головному своєму призначенні. Тим більше, що сьогодні він готує не тільки фахівців зв'язку. Згідно із рішенням вищого військового керівництва на базі ОНТЦ проходять навчання та підготовку водії та стрільці підрозділів охорони. Це одні з найбільш затребуваних категорій спеціалістів для Збройних Сил України. Що ж до якісної складової, то у нас налагоджений чіткий зворотній зв'язок як з випускниками, так і з командуванням частин, де наші колишні курсанти проходять подальшу службу. Це дає змогу корегувати навчальні плани, робити відповідні акценти, зокрема на диференційність, інтенсивність навчання тощо. І у цілому, у переважній більшості випадків ми отримуємо лише схвальні відгуки про наших колишніх курсантів, особливо тих, хто виконує бойові завдання у зоні АТО.

Ще одна особливість, яка визначає зростання динаміки роботи зв'язківців, – це активне використання навчально-тренувальної бази закладу для проведення навчальних зборів та підготовки військовослужбовців батальйону територіальної оборони, студентів військових кафедр вишів регіону, військово-спортивних клубів та учнівської молоді. Зокрема, нещодавно керівництво обласного військового комісаріату провело місячний методичний збір з резервістами, які підлягають призову на військову службу із запасу. Це дало змогу у певній мірі посилити кадровий резерв Збройних Сил. Інтенсивно використовується й навчальний полігон закладу для тренувань школярів та студентів міста у придбанні навичок інженерної, тактичної, топографічної та стрілецької підготовки, що має важливе практичне значення для майбутніх захисників Батьківщини.

– Щодо розділення та паралельності системи навчання строковиків та мобілізованих ми вбачаємо навіть певні плюси, – говорить начальник Центру. – По-перше, до навчального процесу ми дедалі більше залучаємо викладачів та інструкторів з бойовим досвідом. Це є важливим виховним фактором не тільки для молоді, а і для призовників старшого віку. Різні покоління мають змогу обмінятись думками, досвідом, своїм баченням тих чи інших сторін життя – усе це виховує у курсантів почуття більшої відповідальності, сумлінності та старанності, адже старші не хочуть пасти задніх перед молоддю, а ті навпаки – не хочуть показати себе слабаками перед досвідченими товаришами. І хоча проблеми у міжособистісному спілкуванні були і залишаються завжди, яскравим покажчиком високої громадянської свідомості наших юнаків є той факт, що ми маємо непоодинокі випадки, коли військовослужбовці-строковики звертаються до командування відправити їх після навчання у зону бойових дій. Звісно, ми проводимо системну роз'яснювальну роботу серед усіх військовослужбовців стосовно вимог чинного законодавства. Особливо це стосується критеріїв зарахування особового складу до підрозділів, які виконують бойові завдання. І тут має важливе значення саме той факт, що байдужих до долі України, до її суверенітету та миру не меншає. І у цьому контексті наш навчальний заклад є не просто кузнею висококласних спеціалістів, а й школою виховання для нових поколінь патріотів України.

Володимир Лазарєв. м.Полтава. Фото автора.

Відтепер учасники антитерористичної операції матимуть змогу отримати безкоштовну правову допомогу

Відтепер в Україні працюватимуть сто центрів безкоштовної вторинної правової допомоги у цивільному та адміністративному процесах. У них надаватимуть юридичні послуги для малозабезпечених громадян, дітей-сиріт, учасників АТО, сімей загиблих воїнів, ветеранів та інших громадян, які не мають змоги оплатити послуги адвокатів. Таким чином держава гарантуватиме усім, без винятку, громадянам забезпечення права на захист.

"Людина повинна знати, що її гарантії не просто написані на папері, а що вони забезпечені – через безоплатну правову допомогу, коли фахові адвокати й юристи допоможуть малозабезпеченій людині, яка раніше фактично не мала доступу до правосуддя, захистити свої права чи то в суді, чи то в будь-яких інших державних органах", – пояснив мету проекту Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк.

За даними уряду, у кожному регіоні працюватиме до 7 таких центрів із залученням до проекту загалом 5 тисяч адвокатів. Очікується, що безкоштовну правову допомогу зможуть отримати щонайменше 8 мільйонів українців.

Зазначимо, що 300 млн грн для цієї програми виділив Кабмін України. Також як додаткову допомогу в розмірі 9 мільйонів канадських доларів надав Уряд Канади.

Пільги при навчанні дітям учасників АТО

10 липня в Україні розпочалась вступна кампанія. Цього року передбачені певні нововведення, зокрема стосовно вступу до вузів учасників АТО та їхніх дітей.

Від травня 2015 року держава гарантує забезпечення дітям осіб, визнаних учасниками бойових дій, дітям, один з батьків яких загинув (зник безвісти) в районі проведення антитерористичних операцій, бойових дій або збройних конфліктів або помер внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, отриманих в районі проведення антитерористичних операцій, бойових дій або збройних конфліктів, а також внаслідок захворювання, отриманого в період участі в антитерористичній операції, дітям, один з батьків яких загинув під час масових акцій громадянського протесту або помер внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, отриманих під час масових акцій громадянського протесту, – до закінчення навчальних закладів, але не довше ніж до досягнення ними 23 років, державної цільової підтримки для отримання професійно-технічної та вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах. Про це йдеться у Законі України №425-VIII від 14 травня 2015 року.

Державна цільова підтримка для здобуття професійно-технічної та вищої освіти надається у вигляді: повної або часткової оплати навчання за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів; пільгових довгострокових кредитів для здобуття освіти; соціальної стипендії; безоплатного забезпечення підручниками; безоплатного доступу до мережі Інтернет, систем баз даних у державних та комунальних навчальних закладах; безоплатного проживання в гуртожитку; інших заходів, затверджених Кабінетом Міністрів України.

Порядок та умови надання державної цільової підтримки для здобуття професійно-технічної та вищої освіти зазначеним категоріям громадян визначаються Кабінетом Міністрів України.

Також в цьому році передбачений позаконкурсний вступ до вишів для абітурієнтів, батьки-військовослужбовці яких загинули під час проведення АТО. Про це розповіла під час брифінгу, який відбувся 7 липня, перший заступник міністра освіти та науки Інна Совсун.

Окрім того, вона зазначила, що демобілізовані учасники АТО будуть зараховуватися до вишів за результатами вступних іспитів.

"Специфічні умови вступу передбачені для тих осіб, які звільнені з військової служби, тобто АТО. Ті, хто належним чином не встиг чи не зміг підготуватися до складання ЗНО, мають право вступати до вищих навчальних закладів за результатами вступних іспитів", – сказала Совсун.

ПОРАДИ ПСИХОЛОГА

Бійцям

– Перший бій людина веде з собою.
– Страх – нормальне явище для кожної людини.
– Говори, обговорюй те, що тебе турбує, – не мовчи.
– Групова підтримка посилює психічне здоров'я – підтримай товариша, вислухай його.
– Хочеш плакати – плач і не соромся. Емоційний виплеск зменшує вплив психотравмуючих факторів.
– Намагайся контролювати емоції своїх близьких – вони можуть негативно впливати на тебе.
– Намагайся подивитися на себе зі сторони.
– Твоя сім'я – лікар твоєї душі. Розповідай все, що пережив. Сім'я зрозуміє і підтримає.
– Постійне вживання алкоголю або психотропних речовин для розслаблення психіки призводить до швидкого звикання, а не вирішення проблеми.
– Не піддавайся емоціям, накажи собі: "Думай тільки про завдання".
– Зосередься на контролі своїх дій.
– Ворог впливає на твою психіку через листівки, телебачення, SMS, радіо та Інтернет.
– Використовуй листівки ворога для розпалення багаття.
– Не вір тому, що прочитаєш або побачиш, – аналізуй.
– Виконуй рекомендації, аналізуй своє психічне здоров'я і в разі необхідності звертайся за допомогою.

Командирам

– Відсутність інформації посилює невпевненість особового складу і згодом призводить до психічної перевтоми.
– Ти такий самий як і солдат. Будь йому батьком і братом.
– Ти надаєш впевненості солдатам. Став конкретні найближчі та наступні завдання підрозділу та індивідуально кожному.
– Не повинен перед підлеглими виявляти ознаку страху і розгубленості.
– Повинен постійно цікавитись про близьких і рідних підлеглих. Пиши листи рідним з описом подвигів їхніх синів і чоловіків.
– Хвали підлеглих "сильно", свари – "м'яко". Солдата жаліти не потрібно – бережи його.
– Негайно ізолюй панікерів.
– Пам'ятай про підвищену навіюваність підлеглих в процесі бойової діяльності.
– Пам'ятайте, що негативний психоемоційний стан, вчинки бійця у бойових умовах – це нормальна реакція на ненормальні обставини.

Громадська організація "Ліга офіцерів".

F-35 літатиме там, де F-16 не здатен вижити

Винищувач Локхід Мартін F-35 Joint Strike Fighter призначений для того, аби знищувати повітряного противника з великої дистанції. Втім, навчальні бої літака у версії А з двомісним F-16D виявили низку проблем під час його застосування у ближньому повітряному бою. Про це повідомляє flightglobal.com.

Один із льотчиків-випробувачів ВПС США у своїй доповіді написав, що F-35 має невисоку маневреність через невелику площу крила і тому істотно поступається винищувачу F-15E у рухливості. Однак у офісі Управління програмою F-35 заявили, що літаку не обов'язково вступати у маневрений повітряний бій. Його основне призначення – збивати винищувачі противника на великих відстанях. "Було безліч змодельованих сценаріїв, коли четвірка F-35 боролася із четвіркою F-16, і завжди виходила переможцем, тому що F-35 істотно перевершує F-16, за можливостями бортового обладнання та озброєння, не кажучи вже про технології малопомітності", – заявив прес-секретар Управління Джо Справи Ведова.

Генерал-майор ВПС США, директор з інтеграції F-35 Джеффрі Харріган заявив, що поки занадто рано робити остаточні висновки про маневреність літака. "F-35 призначений для боротьби з існуючими винищувачами, але його конструкція оптимізована для непомітності, що дозволяє йому діяти в умовах, де F-16 не зміг би вижити", – сказав він. Генерал також зазначив, що у навчальних боях з F-16 брав участь прототип F-35A з індексом AF-2, що не був обладнаний системами, програмним забезпеченням, зброєю, датчиками та стелс-покриттям, що реалізовані на бойових F-35.

ВПС США мають намір у серпні цього року прийняти на озброєння першу ескадрилью винищувачів F-35 з обмеженими можливостями в роботі як по повітряних, так і по наземних цілях. Прийняття на озброєння повнофункціонального бойового літака F-35 Block 3F намічено на 2017 рік.

Пентагон готує нову військову доктрину

1 липня голова Об'єднаного комітету начальників штабів США Мартін Демпсі розповів про підготовку оновленої військової стратегії Сполучених Штатів. Про це повідомляє офіційний веб-сайт Пентагону.

Відповідно до проекту документа, американські військові повинні бути готовими до боротьби з "ревізіоністськими державами", такими як Росія, а також з екстремістськими організаціями на кшталт "Ісламської Держави" (ІГІЛ). У Пентагоні відзначають внесок Росії в деяких сферах безпеки, наприклад, у боротьбі із тероризмом та обігом наркотиків, але вказують на готовність цієї країни до використання сили для досягнення своїх цілей і її неповагу до суверенітету сусідів. "Військові дії Росії підривають регіональну безпеку безпосередньо і через підконтрольні сили", – йдеться в документі.

Крім Росії, Пентагон стурбований ядерною програмою Ірану і тим, що ця країна спонсорує терористичні групи в регіоні. А Північна Корея становить небезпеку у зв'язку з її розробкою атомної зброї і ракет великої дальності. Китай, на думку Пентагону, навпаки може стати партнером США для зміцнення міжнародної безпеки.

Швеція посилить підводний флот

Шведська оборонна компанія Saab підписала контракт з міноборони країни про будівництво двох підводних човнів та модернізацію існуючих човнів класу "Готланд". Про це повідомляє asdnews.com. Вартість замовлення, розрахованого на виконання в 2015-2024 роках, складає 8,6 млрд шведських крон.

Модернізація човнів класу "Готланд" обійдеться бюджету країни в 2,1 млрд крон, перша субмарина буде введена в дію в кінці 2018 року, друга – в кінці 2019 року. Вартість закупівлі відповідних підсистем для реалізації контракту складе 1.1 млрд крон.

Компанія повідомляє, що ВМС Швеції отримають підводного човна світового класу, і також сподівається на отримання експортних замовлень. Субмарини Тип А26 будуть оснащені комбінованою дизель-електричною повітронезалежною силовою установкою, що зробить їх малошумними та важкими для виявлення противником.

Імпортозаміщення переноситься

Терміни реалізації Програми імпортозаміщення у російському ОПК переносяться. Рік тому, внаслідок повної відмови України від співпраці з Росією у воєнній сфері, а також введення санкцій з боку ЄС та США, у Росії розробили Програму імпортозаміщення, на реалізацію якої тоді відвели два роки. Принаймні віце-прем'єр РФ Дмитро Рогозін, який опікується оборонно-промисловим комплексом країни, тоді наголошував, що два із половиною роки – це саме той термін, у який російська промисловість здатна повністю відмовитися від комплектуючих української "оборонки".

Втім, вже сьогодні стає зрозуміло, а в експертних колах про це говорилося і раніше, що вчасне виконання таких планів є доволі сумнівним. 1 липня, в рамках урядової години в Держдумі РФ, той самий Рогозін практично підтвердив прогнози експертів. Зокрема, він заявив, що технічну залежність від України буде повністю подолано до 2018 року. Тобто, фактично терміни реалізації Програми імпортозаміщення переносяться принаймні на рік. Але і ця дата виглядає доволі примарною, враховуючи те, що лише в Україні вироблялося близько чотирьох тисяч найменувань вузлів та агрегатів для кінцевої продукції підприємств російського ОПК. Крім того, російський оборонно-промисловий комплекс залежить, принаймні за 640 позиціями, що постачаються з країн НАТО та Європейського Союзу. Саме тому експерти минулого літа прогнозували, що для повного імпортозаміщення потрібні щонайменше десять років і 15 млрд доларів додаткових грошових вливань із бюджету країни.

І, очевидно, кошти із бюджету таки виділили. Але, як це дуже часто трапляється у північного сусіда, – результатів немає. Це, зокрема, стосується реалізації програми імпортозаміщення в суднобудівній галузі, де частку іноземних комплектуючих в машинах і приладах самі ж росіяни оцінюють на рівні 95%. 2 липня в Держуніверситеті морського і річкового флоту, що в Петербурзі, відбулося засідання морської колегії при уряді РФ під головуванням віце-прем'єра Дмитра Рогозіна. На ній кілька десятків учасників – чиновники із Мінпромторгу, глави суднобудівних компаній та дослідних інститутів – дійшли спільного висновку: в ідею імпортозаміщення в суднобудівній галузі вкладено мільярди рублів і, як з'ясувалося, марно. Як цитує Рогозіна видання fontanka.ru, "гроші з'їли, а результату – нуль". Головком ВМФ адмірал Віктор Чирков був ще відвертішим. Він наголосив, що ідея імпортозаміщення у сфері суднового машино– і приладобудування, по суті, провалилася.

Враховуючи такий стан справ, проблеми із фінансуванням Програми, катастрофічне становище із виконанням бюджету у частині його наповнення, у Росії намагаються врятувати "оборонку" за рахунок приватних інвестицій. Варто зазначити, приватний капітал і без того широко представлений в оборонному секторі, та, очевидно, цього недостатньо, аби підприємства галузі остаточно не втратили існуючі позиції на світовому ринку озброєнь та бодай частково й з мінімальним запізненням могли виконувати держоборонзамовлення. Відтак, Дмитро Рогозін днями заявив, що вітає залучення в оборонну галузь приватного капіталу, цитуємо повідомлення ТАРС, – "одержимого ідеєю патріотичності". А це, погодьтесь, звучить вже якось занадто фаталістично для усього російського ОПК.

Словаччина придбає польський Rosomak

3 липня під час візиту до Словаччини польський прем'єр-міністр Ева Копач підписала зі своїм словацьким колегою Робертом Фіцо меморандум про взаєморозуміння щодо закупівлі Словаччиною протягом трьох років 30 польських колісних бронетранспортерів КТО Rosomak. Зараз між сторонами тривають передконтрактні переговори, вартість контракту для польської сторони оцінюється більше 120 млн злотих.

Таким чином, Словаччина стане першим іноземним замовником БТР Rosomak. Ця машина складається польським підприємством Rosomak, представляє собою модифікований ліцензійний варіант відомого БТР Patria AMV з колісною формулою 8х8. Всього міністерство національної оборони Польщі з 2002 по 2013 роки законтрактувало в цілому 997 БТР Rosomak різних модифікацій. За додатковою угодою з Patria, польська сторона продовжила ліцензійну угоду ще на 10 років і отримала право на експорт машин власного виробництва.

Словаччині був запропонований модифікований варіант БТР Rosomak, іменований Scipio, в розробці якого брала участь словацька компанія EVPU. Вперше дослідний зразок Scipio був продемонстрований польським державним об'єднанням Polska Grupa Zbrojeniowa (до складу якого входить завод Rosomak) у травні 2015 на оборонній виставці IDEB-2015 в Брно. Scipio оснащений розробленим EVPU нежилим дистанційно керованим бойовим модулем Turra 30 з 30-мм автоматичною гарматою 2А42, спареним 7,62-мм кулеметом ПКТ і двома пусковими установками ПТУР. Наприкінці червня цього року прототип Scipio пройшов випробування на словацькому військовому полігоні в Загір'я.

Завод Rosomak постачатиме до Словаччини шасі БТР КТО Rosomak, які дообладнуватимуться вже словацькою промисловістю на чолі з EVPU. Передбачається, що 20 із 30 запланованих до придбання машин мають надійти на озброєння батальйону 2-ї словацької механізованої бригади, що увійде до складу формованої так званої "об'єднаної Вишеградської бойової групи сил ЄС". Всього ж Словаччина в перспективі планує придбати близько 100 колісних БТР нового покоління.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

У ЄКА новий гендиректор

Новий генеральний директор Європейського космічного агентства Йохан-Дітріх Вернер офіційно вступив у свої повноваження. Про це повідомила прес-служба організації. Йохан-Дітріх Вернер був одноголосно обраний на посаду генерального директора ЄКА в середині грудня 2014 року. До цього призначення він обіймав посаду голови ради виконавчих директорів Німецького авіаційно-космічного центру DLR.

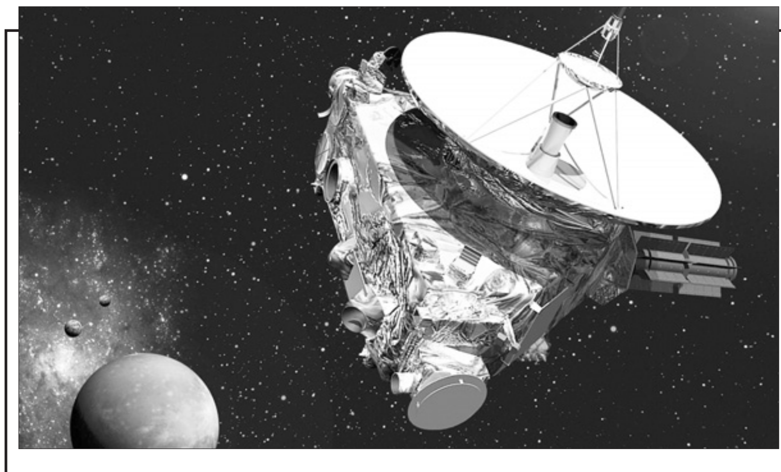
Вступаючи на посаду, Йохан-Дітріх Вернер підкреслив, що під його керівництвом ЄКА продовжить роботу над усіма проектами, які велися або були ініційовані за попереднього керівництва. Крім того, він пообіцяв звернути особливу увагу на перспективи комерціалізації процесу вивчення та освоєння космосу, а також оголосив про посилення контактів та співпраці з Європейською комісією. Жан-Жак Дорден, чий термін повноважень закінчився 30 червня, очолював ЄКА з липня 2003 року, що є абсолютним рекордом тривалості роботи серед глав космічного агентства Європи.

На радянських двигунах

Швейцарський суборбітальний багаторазовий апарат SOAR може бути оснащений двигунами НК-39, розробленими для радянської програми місячних пілотованих польотів. Про це повідомили в прес-службі самарського підприємства "Кузнєцов".

"ВАТ" Кузнєцов" підписало контракт зі швейцарською компанією Swiss Space Systems Holding SA, в рамках якого підприємство Самари вивчить можливості забезпечення програми суборбітального багаторазового шатла SOAR двигунами НК-39 і НК-39К", – зазначили в прес-службі. Документ підписали виконавчий директор підприємства Микола Якушин і гендиректор Swiss Space Systems Holding SA Паскаль Жосса. Згідно з планами швейцарської компанії, перший запуск безпілотного міні-шаттла SOAR повинен відбутися в 2017 році.

На автоматичній станції New Horizons відбувся комп'ютерний збій невідомого походження, в результаті чого НАСА втратила із нею зв'язок. Це сталося 4 липня, за десять днів до наближення апарата на мінімальну відстань до Плутона. На сьогодні зв'язок частково відновлений, проте причини збою залишаються не відомими.

На New Horizons відбувся комп'ютерний збій

Збій змусив New Horizons перейти в безпечний режим роботи. Інженери НАСА частково відновили зв'язок, проте, за словами представників агентства, до повернення New Horizons до нормального режиму роботи має пройти кілька днів. Зараз космічний апарат не веде записів наукових даних і не знімає небесні тіла. New Horizons знаходиться на відстані 11 мільйонів кілометрів від Плутона.

Проблеми зі зв'язком посилюються ще й тим, що сигнал із Землі, що надходить зі швидкістю світла, досягає станції лише через чотири з половиною години (відстань до New Horizons на даний момент складає 4,8 мільярда кілометрів). За цей час Земля встигає повернутися настільки, що операторам зв'язку доводиться постійно перемикатися між трьома антенами для далекого космічного зв'язку: в Голдстоуні (Каліфорнія), Канберрі та Мадриді.

– Якщо все скінчиться добре, єдиним наслідком перебування в безпечному режимі стане невеликий розрив в анімації наближення до Плутона і втрата деякої кількості даних щодо кривих блиску Нікти і Гідри, – повідомила астрофізик Емілі Лакдавалла.

Вчені не раз втрачали зв'язок з New Horizons. Так, у березні 2007 року, через 14 місяців після запуску, контакт перервався на дві доби. Як і зараз, космічний апарат переходив у безпечний режим, переставав збирати дані й очікував сигналів від операторів із Землі.

Основним завданням програми New Horizons є вивчення карликової планети Плутон і її супутника Харона. Наукове обладнання, встановлене на станції, як передбачається, збере дані про можливу наявність магнітосфери у Плутона, склад атмосфери та будову його поверхні, а також взаємодію з Хароном.

Станція New Horizons 14 липня 2015 р. на швидкості близько 14 кілометрів на секунду наблизиться до Плутона на мінімальну відстань – 12,5 тисячі кілометрів – і перебуватиме там з 14 по 22 липня. Саме на ці дев'ять днів припадатиме пік дослідної роботи New Horizons, місія якої повинна завершитися в середині 2020-х років.

З полегшенням: "Прогрес" пристикувався до МКС

Безпілотний російський космічний вантажний корабель успішно пришвартувався до Міжнародної космічної станції, що викликає надзвичайне полегшення на тлі низки нещодавніх аварій, які відбувалися з космічними кораблями, призначеними для доставки вантажів до орбітальної лабораторії. На кораблі перебувало понад 2300 кілограмів кисню, пального, їжі і наукового обладнання, а також пакунки, призначені особисто кожному з трьох членів поточного екіпажу МКС.

Російські космонавти Геннадій Падалка та Михайло Корнієнко, а також американський астронавт Скотт Келлі входять до складу 44-ї експедиції, що в даний час чергу на МКС, а пізніше в цьому місяці до них мають приєднатися ще три учасники цієї експедиції. Російські космонавти, що знаходяться на МКС, здійснювали спостереження за процесом автоматичної стиковки зі станцією "Прогрес". До місця свого призначення вантажна станція прибула після завершення 34 витків навколо Землі, що стартував з космодрому Байконур 3 липня.

"Прогрес" залишатиметься пристикованим до МКС протягом чотирьох місяців, поки його наповнюватимуть сміттям і списаним обладнанням. Після цього корабель відправиться в свою останню подорож і згорить при вході в щільні шари земної атмосфери над Тихим океаном.

OSIRIS-REx отримав перший науковий інструмент

Перший інструмент зонда OSIRIS-REx, який відправиться до астероїда Бенну в 2016 році – спектрометр-"термометр" OTES був переданий інженерами з Університету Арізони в руки фахівців компанії Lockheed Martin, що займається складанням апарата. Про це повідомляє прес-служба університету.

Тиждень тому NASA оголосило про початок останнього етапу складання зонда OSIRIS-REx та встановлення усього наукового обладнання на борт космічного корабля. Першопрохідцем у цій справі буде інструмент OTES, головним завданням якого після прибуття до Бенну стане складання карти мінералів і вивчення хімічного складу астероїда, а також вимірювання температури його надр і поверхні.

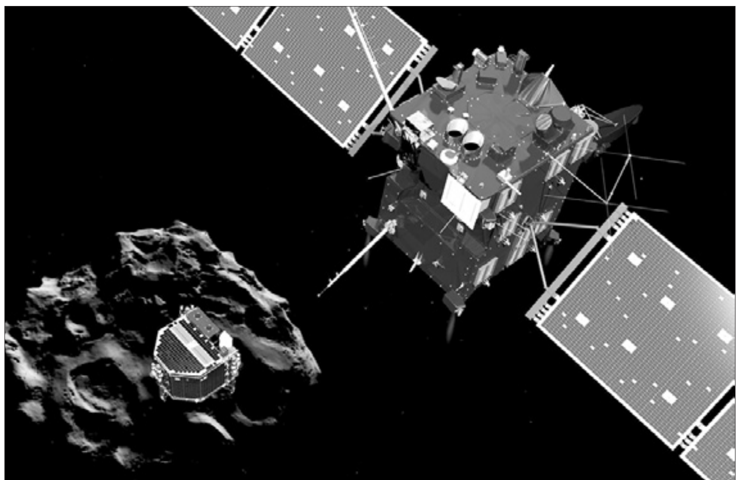
ЄКА не змогло покращити зв'язок із Philae

Незважаючи на періодичні контакти з посадковим модулем Philae, що прокинувся після семимісячної сплячки на поверхні комети Чурюмова-Герасименко два тижні тому, ЄКА поки не вдалося поліпшити тривалість і якість зв'язку з ним. За словами представників ЄКА, встановити контакт з модулем намагалися протягом всього минулого тижня, проте тривалість цих сеансів зв'язку становила не більше 20 хвилин. При цьому зв'язок був недостатньо стабільним. Тому вченим вдалося отримати і передати на Землю лише кілька десятків або сотень пакетів інформації, зібраної посадковим зондом.

За словами вчених, їм необхідно близько 50 хвилин часу на те, аби скопіювати кожну з двох "флешок" Philae на накопичувачі космічного апарата "Розетти" і завершити передачу нової порції команд на наступний день. Як підкреслюють вчені, короткі сеанси зв'язку з модулем не означають, що він не може працювати в такому стані – Philae продовжує наукові дослідження, хоча і виконує їх повільніше, ніж хотілося б.

На думку фахівців ЄКА, дана проблема може бути пов'язана з тим, що Rosetta пролітає над посадковим модулем в той час, коли на тій частині комети, де знаходиться Philae, настає ніч або вечір. У такому випадку просто не вистачає електроенергії на те, щоб підтримувати зв'язок з зондом. Можливе інше пояснення проблем зі зв'язком – антена зонда спрямована не в ту сторону через те, що посадковий модуль не був закріплений при остаточному приземленні і зараз фактично знаходиться на боці. Найнеприємніший, але цілком ймовірний сценарій – Philae постійно перезавантажується і періодично виходить з ладу через помилки в роботі частини бортової апаратури.

Зараз вчені та інженери ЄКА замислюються над тим, щоб наблизити "Розетту" до комети і поміняти її орбіту таким чином, щоб у неї було більше шансів на встановлення стабільного зв'язку. Подібний крок небезпечний для самого зонда, адже комета зараз виробляє величезну кількість пилу.

Сторінку підготував Віктор Гедз.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

13 – 19 липня

13 липня 1950 р. *відбувся перший політ пасажирського літака Іл-14, екіпаж В.К.Коккінакі.*

13 липня 1959 р. *світовий рекорд висоти польоту з вантажем 1т – 20456 м встановив В.П.Смирнов на літаку Як-25РВ.*

13 липня 1983 р. *на літаку “101” (Ту-144Д СРСР-77114) екіпажем С.Т.Агапова встановлено рекорд швидкості польоту по замкнутому маршруту 1000 км з вантажем 30000 кг. Досягнуто середньої швидкості 2031,5 км/год.*

14 липня 1937 р. *на літаку АНТ-25 встановлено рекорд дальності безпосадочного польоту по прямій – 10148 км, з Москви в Сан-Джесінта (США) (льотчики М.М.Громов, О.Б.Юмашев і С.О.Данилін). Переліт стартував 12 липня.*

14 липня 1948 р. *відбувся перший політ експериментального літака “5-1” М.Р.Бісновата, льотчик-випробувач О.К.Пахомов.*

14 липня 1951 р. *Ю.О.Гарнаєв здійснив перше у СРСР катапультування в скафандрі.*

14 липня 1959 р. *абсолютний світовий рекорд висоти польоту на літаку Т-431 (ОКБ Сухого) встановив В.С.Ільюшин – 28852 м.*

15 липня 1949 р. *відбувся перший політ надзвукового винищувача Як-50, С.М.Анохін.*

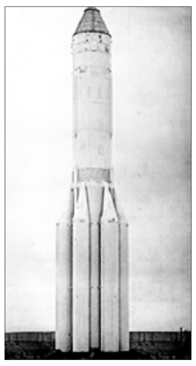
15 липня 1952 р. *почався перший в світі трансатлантичний переліт на двох вертольотах Sikorsky S-55. Переліт закінчився 31 липня.*

16 липня 1947 р. *перший політ здійснив британський експериментальний винищувач-літаючий човен Saunders-Roe SR.A/1.*

16 липня 1948 р. *відбувся перший політ літака Vickers Type 630 Viscount – першого у світі турбогвинтового пасажирського літака (Великобританія).*

16 липня 1956 р. *відбувся перший політ винищувача-перехоплювача Ла-250, А.Г.Кочетков.*

16 липня 1965 р. *здійснено перший пуск РН “Протон”.*

17 липня 1944 р. *засновано Головну астрономічну обсерваторію НАН України.*

17 липня 1962 р. *у США Р.Уайт на ракетоплані X-15, запущеному з літака-носія, досяг висоти 95936 м.*

17 липня 1975 р. *здійснено першу стиковку міжнародних екіпажів – радянського космічного корабля “Союз” і американського корабля “Аполлон”.*

17 липня 1989 р. *відбувся перший політ стратегічного бомбардувальника Northrop Grumman B-2 Spirit – найдорожчого військового літака у світі (його вартість – 1,3 млрд доларів).*

18 липня 1942 р. *відбувся перший політ реактивного винищувача Мессершмітт Ме-262 з двигунами 004А фірми “Юнкерс”.*

18 липня 1958 р. *перший політ здійснив експериментальний літак Т-5 ОКБ Сухого, льотчик – В.С.Ільюшин.*

18 липня 1965 р. *відбувся запуск АМС “Зонд-3”, призначеної для фотографування зворотного боку Місяця.*

18 липня 1975 р. *рекорд швидкості 334,46 км/год по замкнутому маршруту 100 км на вертольоті Мі-24 з ТВлД ТВЗ-117ВМА встановила Г.В.Расторгуєва.*

18 липня 1996 р. *вперше ВПС України взяли участь в Королівському міжнародному авіашоу “International air Tattoo-96”. Перше місце у змаганнях з вищого пілотажу і головний приз “Суперкінг” отримав М.Л.Коваль, який виступав на літаку Су-27.*

19 липня 1950 р. *відбувся перший політ британського протичовнового літака Blackburn Y.B.1 з двигуном “Дабл Мамба” фірми “Армстронг-Сіддлі”.*

19 липня 1997 р. *відбувся перший виступ пілотажної групи ВПС ЗС України “Українські соколи” за кордоном на Королівському міжнародному авіашоу “International air Tattoo-97”.*

Усе життя немов політ до мети

Закінчення. Початок в №26.

Свій перший реактивний літак – винищувач Су-9 (1946 рік), якого за потужне гарматне та бомбове озброєння можна вважати прототипом нового типу літака, винищувача-бомбардувальника, Павло Йосипович проектував за класичною схемою двомоторних літаків. Довжина розбігу при зльоті та посадці у машин з реактивним двигуном значно більша, ніж у поршневих. Як її скоротити? При посадці на Су-9 працівники КБ Сухого вирішили застосувати гальмівний парашут. Успіх цього технічного удосконалення перевершив усі сподівання – згодом гальмівний парашут став звичним навіть для пасажирських літаків. Зовсім не дбаючи про власну славу, Сухий щедро ділився своїми знахідками з іншими КБ, надаючи їм можливість отримувати потрібну робочу документацію без будь-яких обмежень.

У 1947 році Архип Люлька збудував свій перший турбореактивний двигун ТР-1, який за всіма показниками значно перевищував РД-10, створений німецькими конструкторами. Вивчивши двигун у всіх деталях, Павло Йосипович виразно уявив собі його можливості, повірив молодому конструктору і вирішив встановити його на свій новий винищувач Су-11. З того часу розпочався багаторічний творчий союз конструктора літаків та конструктора двигунів. Майже на всіх літаках “Су” встановлювались двигуни Люльки. Таких різних за характером людей – стриманого, скромного білоруса і відкритого, жартівливого українця об’єднала одна мета: створювати для оборонування. Аж раптом – вказівка керівництва: припинити випробування і закрити КБ. Так творчий політ перервався, так би мовити, “вимушеною посадкою”.

Працівники почали шукати роботу в інших конструкторських бюро. Багатьох, у тому числі й Павла Йосиповича, за вказівкою міністерства перевели у КБ А.М.Туполєва. Деякий час він працював на одному з сибірських авіаційних заводів. Зрозуміло, що в цей період ані інженерний, ані науковий талант конструктора не могли реалізовуватися повною мірою. Проте в травні 1953 року П.Сухого викликали до Ради Міністрів СРСР і знову призначили головним конструктором окремого конструкторського бюро – вітчизняна авіація, як ніколи раніше, потребувала визначного інтелекту науковця. Вже через тиждень після видання наказу про організацію КБ Сухий приніс у тільки-но створену бригаду аеродинамічну схему і основні параметри двох майбутніх літаків: винищувача Су-7 та винищувача-перехоплювача Су-9 із трикутним крилом. Фронтовий винищувач Су-7 вперше у вітчизняній авіації

досяг швидкості 2000 кілометрів на годину, що перевищила дві швидкості звуку! А “Балалайка”, так прозвали Су-9 за схожість з цим інструментом, довела, що грати на ній можна не гірше, ніж на скрипці: у 1962 році льотчики А.Кознов та В.Ільюшин встановили два світові рекорди: швидкості і висоти.

За видатні заслуги в галузі авіаційної техніки Павло Йосипович був нагороджений орденом Леніна, а ще через рік йому присвоїли звання генерального конструктора авіаційної техніки.

Павло Йосипович чудово розумів, що лише масова експлуатація могла показати усе, на що здатен літак і виявити усі недоліки, котрі машина приховує в собі до часу. За наказом Сухого в КБ був створений відділ експлуатації, який представляв генерального конструктора у військових частинах. Авторитет конструктора серед військовослужбовців спирався на беззаперечний талант, досконале знання справи, якою він самовіддано займався протягом усього життя.

Су-7 став прототипом винищувача-бомбардувальника Су-7Б. У численних модифікаціях він знаходився на озброєнні понад 20 років. За створення фронтового винищувача Су-7Б та нового перехоплювача Су-9 генеральному конструктору П.Сухому в 1957 році було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці.

Прагнення кожен свій літак зробити бездоганним спонукало конструктора створити гідромеханічний привід, який дозволяв отримати будь-яку проміжну стрілоподібність крила. В 1965 році модернізований Су-7Б став першим літаком зі змінною геометрією крила. Це стало значним досягненням КБ Сухого.

ни країни надійну, довершену техніку.

Робота поглинала весь вільний час Павла Йосиповича, але результатом невтомної праці не завжди були радість досягнень та нових відкриттів, траплялися й гіркі поразки… Новий винищувач Су-15 побудували і передали на випробування у 1949 році. П’ятого червня того ж року, виконуючи черговий випробувальний політ, літак раптом спалахнув і вибухнув у повітрі. Льотчик-випробувач С.Анохін врятувався, залишивши кабіну в останній момент. Цей випадок болісно вдарив по репутації конструкторського бюро.

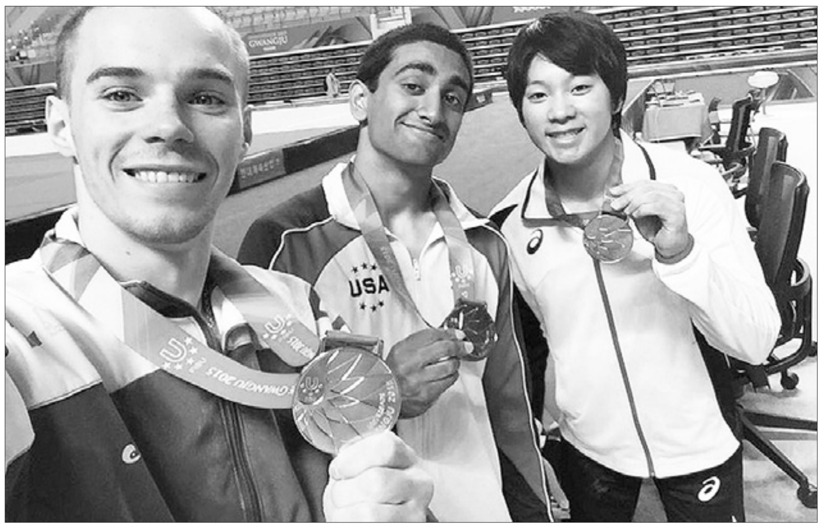
Час минав, авіація продовжувала свій стрімкий розвиток, а в КБ Сухого готувалися до штурму звукового бар’єру. Для винищувача Су-17 головний конструктор вибрав крило зі стрілоподібністю 50 градусів. На випадок аварії для рятування льотчика застосували технічне нововведення – кабіну, що відокремлювалась від літака, коли електричний імпульс запалював пороховий заряд у спеціальних болтах, котрими вона прикріплялася до фюзеляжу. Ту першу герметичну кабіну сміливо можна вважати прообразом спускних апаратів сучасних космічних кораблів. Влітку 1949 року Су-17 був побудований і перевезений на аеродром для випробу-

Павло Сухий не був провидцем, який особисто створював нові літаки – це, звичайно, не під силу одній людині, якою б геніальною вона не була. Його силою був колектив. В останні роки життя заради справи, яку самовіддано любив, конструктор був дуже ощадливим у словах та вчинках, але його підтримували однодумці – люди, безмежно віддані авіації.

Павло Сухий – автор понад 50 оригінальних конструкцій літаків, 30 із яких були побудовані і випробувані, пішов з життя 15 грудня 1975 року. Конструктора не стало, але політ його творчої думки не перервався; він продовжує жити у своїх грацийних, вишуканих і водночас потужних та грізних крилатих машинах.

Тамара Потоцька.
м.Вінниця.

Армійські спортсмени здобули нагороди Всесвітньої універсіади в Кореї

За інформацією Центрального спортивного клубу Збройних Сил України, працівники Збройних Сил України Олег Верняєв та Микита Єрмак здобули бронзові нагороди Всесвітньої Універсіади в Кореї у командній першості. Крім того, Олег Верняєв виборов "золото" у багатоборстві зі спортивної гімнастики.

Ще три представниці Центрального спортивного клубу Збройних Сил України відзначилися у складі четвірки з академічного веслування: працівники Збройних Сил України Наталя Довгодько, Євгенія Німченко, Дарина Верхогляд здобули золоті нагороди.

Бій Кличко – Ф'юрі відбудеться в Дюссельдорфі

6 липня в столиці Панами проведені промоутерські торги за право організації поєдинку між чемпіоном світу за версіями IBF, WBA, WBO і IBO в суперважкій вазі українцем Володимиром Кличком і обов'язковим претендентом на його титули за версіями WBA і WBO британцем Тайсоном Ф'юрі. Команди боксерів досягли домовленості, і президент WBA Гільберт Мендоса оголосив, що бій Володимира Кличка з Тайсоном Ф'юрі відбудеться 24 жовтня в Дюссельдорфі (Німеччина). Тайсон Ф'юрі здобув статус обов'язкового претендента перемогою над своїм співвітчизником Дереком Чісорою в листопаді минулого року.

Менеджер українського чемпіона Бернд Бенте повідомив, що бій пройде на футбольному стадіоні Espirit Arena, який може умістити до 66 500 глядачів. До речі, на Espirit Arena Володимир Кличко бився двічі – в 2010 та 2012 роках. У першому двобої він нокаутував у 12-му раунді американця Едді Чемберса, а в другому розібрався з французом Жаном Марком Мормеком у четвертому раунді.

Золоті нагороди закарпатців на словацькій землі

Все менше залишається часу до довгоочікуваного у баскетбольному світі моменту, коли в американському місті Орландо відбудеться 13-й чемпіонат світу з баскетболу серед ветеранів. До цієї спортивної події готуються багато команд зі всього світу. Тому 6-й відкритий чемпіонат Словаччини, який зібрав 22 жіночі та чоловічі команди з Польщі, Чехії, України та Словаччини, став для багатьох команд одним із основних етапів підготовки до цього великого спортивного змагання року.

Україну на чемпіонаті у Словаччині представляло декілька команд – з Мукачевого, Дрогобича та Ужгорода. Та найбільше, три команди, були з міста над Латорицею – Мукачевого. І дві з них представляли міський клуб ветеранів баскетболу "Імпульс". Для баскетболістів із Мукачевого це вже шостий виступ на чемпіонаті, який проводиться традиційно в місті-побратимі – Пресові. Варто зазначити, що жодного разу мукачівські баскетбольні дружини не поверталися додому без нагород! А в 2012 та 2014 роках закарпатські ветерани здобули "золото"!

Змагання у чоловіків проходило у п'яти вікових категоріях, а у жінок – в трьох. Наша жіноча команда "Карпатські ведмедиці" перемогла чеську команду із м. Пардубіце з рахунком 40:28, здобула перемогу над словацькими командами із Попрада та Пресова з рахунками відповідно 44:28 та 57:52 і зазнала поразки від команди "Словаччина-40" з результатом 28:39. За підсумками чемпіонату жіноча команда з Мукачевого посіла третє місце.

Не відстали від чарівних жінок і чоловічі команди. "Карпатські ведмеді" виступали у групі "45+" і перемогли в упертій боротьбі перспективну команду із Дрогобича з рахунком 46:44, взяли верх над польськими спортсменами із Тарнува з рахунком 59:35, а у фіналі гри за перше місце перемогли господарів чемпіонату з рахунком 52:46. Для команди це – вже третє золото на цьому змаганні. Треба відзначити відмінну гру лідерів команди, які привели до перемоги. Це – Віктор Кваша, Олександр Закревський та Сергій Фельбаба.

Інша чоловіча команда БК "Мукачеве" у своїй групі посіла перше місце, а ужгородські спортсмени здобули срібні нагороди. Таким чином, чотири з п'яти українських команд повернулися на Батьківщину з медалями різного ґатунку.

Віталій Бібік.
м.Мукачеве.

В пам'ять про загиблих воїнів

Футбольний матч між ветеранами команди "Динамо" (Київ) і збірною Військово-Морських Сил Збройних Сил України за участі ветеранів одеського "Чорноморця" відбувся минулого тижня в Одесі на стадіоні "Спартак". Дружня зустріч проводилася в рамках відзначення Дня ВМС ЗС України та в пам'ять про загиблих під час АТО воїнів.

Перед початком матчу, свою високу майстерність продемонстрували флотські парашутисти, які, залишивши високо у небі вертоліт морської авіаційної бригади Мі-14, приземлялися на футбольному полі. Потім відбулося урочисте підняття Державного прапора, прапорів ВМС ЗС України та міста Одеса. Командувач ВМС ЗС України віце-адмірал Сергій Гайдук, відкриваючи зустріч, привітав футболістів і глядачів з професійним святом військових моряків і працівників морського і річкового транспорту.

– Ми прийняли рішення присвятити цей матч пам'яті воїнів, загиблих в ході антитерористичної операції на сході нашої держави, – сказав віце-адмірал Сергій Гайдук, після чого запропонував вшанувати їх пам'ять хвилиною мовчання. До присутніх також звернулися голова Одеської обласної державної адміністрації Міхеїл Саакашвілі, міський голова Одеси Геннадій Труханов, легендарний український футболіст Олег Саленко, олімпійська чемпіонка Стела Захарова.

Старт грі першим ударом по м'ячу дав керівник області Міхеїл Саакашвілі. Гра відзначалася безкомпромісністю, майстерністю виконання. Футболістів активно підтримували вболівальники. Та, незважаючи на це, матч завершився дружньою нічиєю – 0:0. Після завершення зустрічі також відбулося вручення нагород переможцям турніру з міні-футболу, проведеного до Дня ВМС ЗС України.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у
ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів. Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@i.ua

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 6632 Зам. № 152226.
Перший редактор Сергій Свенцицький

Від обгорілої дитячої фотографії – до хвостика “Града”, що забрав життя Воїна...

Прострілена репродукція знаменитої картини, обвуглені книги, обгоріла дитяча фотографія, понівечений дорожній знак, гільзи, снаряди, шматки металу... Побачити дійсність війни, хоч трошки відчути на собі її присутність, переконатись, наскільки не просто нашим Воїнам боронити країну від ворога допомогла виставка “На лінії вогню”.

Адже українці нерідко забувають, що війна – зовсім поряд, усього в кількох сотнях чи десятках кілометрів від мирних міст.

Виставка, що проходила у Дніпропетровську, а зараз “переїхала” до Києва, торкнулась серця кожного відвідувача. Вона наочно продемонструвала, чим руйнують українські будівлі, чим вбивають і калічать наших побратимів, чим, можливо, саме зараз бомбардують українські землі.

Для Тетяни Мансурової ця виставка є особливою. Тут вона представляє картину, яку написала на честь свого загиблого коханого Андрія. Справжнього героя, який був командиром танка. Загинув чоловік 3 серпня 2014 року під час наступальної операції під Луганськом. Андрій посмертно був нагороджений орденом “За мужність”, але дружину нагорода мало тішить, адже найдорожчу для неї людину вже не повернеш. Свої почуття жінка вклала в малюнок, виплеснула усю біль на полотно. Картину буде продано в останній день виставки. Усі кошти Тетяна передасть іншій сім’ї, яку спіткало таке ж горе.

– Це перша картина, написана після трагедії, – розповідає Тетяна. – Як бачите, там вглядається образ Андрія. Він, як справжній герой, піднявся на небо. Ангели на могилі – уособлення жалоби і любові. Жовто-блакитні метелики – символ усіх загиблих героїв нашої країни. Маки – символ крові, що проливається на нашій землі. Я не захотіла залишати картину собі. Нехай люди побачать мого Андрія – справжнього героя, коханого чоловіка і батька. Дізнаються про нього і його подвиг.

За місяць виставки у Дніпропетровську було зібрано більше 20 тисяч гривень. Кошти підуть на придбання оптики для солдатів. Організатори виставки розповідають, що їм було цікаво спостерігати за реакцією людей, що прийшли подивитись на ракети і уламки гранатометів.

– Реакція на фото, де от був дім, де мешкали звичайні люди, такі як кожен з нас, і ось дому нема. І з кожним фото цеглини в домі стає все менше. Реакція на снаряди, ракети, гільзи. Коли питають: “А це наше?”, а ми кажемо: “Ні, це в нас”. Коли, проводячи екскурсію, ти розказуєш про хвостовик “Града”, який забрав собою життя нашого Воїна... Були і сльози, і істерики, і мовчазні стискання кулаків у чоловіків... Ми щиро хочемо вірити, що наша виставка донесла до когось з мешканців мирних міст мінімальну дійсність фронту. Показала реальне життя Захисників. Ми хочемо вірити, що всі, хто прийшов на виставку зрозуміли, що на сході ніяка не АТО, а справжня війна...

